

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Martin Ellehøj <marell@um.dk>
Sendt: 24. april 2020 13:52
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Jens Thule Jensen; Uffe Balslev
Emne: Dublin: Irlands erfaringer med fratagelse af statsborgerskab (UM id: 5465880)
Kategorier: MFG

Dublin: Irlands erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

F2 sagsnr. 2020 – 15683

Der kan i Irland ske frakendelse af statsborgerskab, hvis en person handler i strids med landets vitale interesser mv.

Sker fratagelsen/frakendelsen administrativt eller ved dom?

Frakendelsen sker administrativt af den irske justitsminister.

Borgeren modtager udkastet til afgørelse i partshøring. Såfremt borgeren er uenig i afgørelsen, kan borgeren bede om, at der nedsættes en undersøgelseskomité. Undersøgelseskomitéen afgiver en ikke-bindende indstilling til justitsministeren, hvorefter denne træffer endelig afgørelse. Der er ikke videre ankenemulighed, men borgeren kan altid indbringe forvaltningsafgørelser for de almindelige domstole.

Hvis borgeren ikke svarer på partshøringen inden 3 måneder, træffes der afgørelse på det foreliggende grundlag.

Hvornår kan der ske fratagelse/frakendelse?

Følgende kan medføre frakendelse:

1. Svig i forbindelse med ansøgningen om naturalisation.
2. Forbrydelser mod nationens sikkerhed eller statens interesser
- 3.. Medlemskab af fremmede magters militær eller organisationer i øvrigt, som truer nationens sikkerhed (f.eks. terror).
4. Opnåelse af andet statsborgerskab ved naturalisation.
5. Frasigelse af statsborgerskab (ved erhvervelse af andet statsborgerskab)
6. Bopæl uden for Irland i 7 år eller længere (krav om årlig registrering, hvis bosat i udlandet).

I hvor mange tilfælde er den relevante ordning blevet brugt?

Indtil videre kun i ganske få tilfælde. Mulighederne for frakendelse er først begyndt at blive brugt aktivt inden for de seneste 14-15 måneder. Der er ikke truffet endelig afgørelse i nogen sagerne. Der er ca. 10-12 sager, som er blevet forelagt den nævnte undersøgelseskomité. Langt de fleste af sagerne vedrører svig i forbindelse med ansøgningen (dokumentfalsk, proformaægteskaber mv).

Er ordningen blevet benyttet i forhold til fremmedkrigere, der har været i Syrien/Irak?

Ja, ordningen bliver aktuelt brugt i to sager om fremmedkrigere:

- (a) Den ene sag drejer sig om algerisk/irsk statsborger, som er i fængsel i USA. Så snart vedkommende modtog partshøring, indbragte vedkommende sagen for de irske domstole for at standse den administrative procedure. Landsretten har indtil videre truffet afgørelse om, at sagen skal fortsætte administrativt og at en eventuel domstolsbehandling må afvente den administrative beslutning. Denne afgørelse er anket til Højesteret, men regeringen føler sig

overbevist om, at der sker stadfæstelse og at den administrative proces således kan færdiggøres.

- (b) Den anden sag drejer sig om en hviderussisk/irsk statsborger, som er tilbageholdt i det nordlige Syrien.. Til forskel fra den første sag, er der ikke fældet dom i sagen. Man har derfor fra irsk side valgt at køre frakendelsessagen på baggrund af, at borgeren har afgivet forkerte oplysninger i forbindelse med ansøgningen om statsborgerskab – der har været tale om et proformaægteskab med en UK borger, som oprindeligt var baggrunden for tildeling af irsk statsborgerskab. Der forelå solide efterretninger om, at vedkommende havde været aktiv i ISIL, men ingen beviser, og på baggrund af en risikovurdering – herunder, om vedkommende ville kunne gøre krav på at få adgang til de pågældende efterretninger – valgte man altså at køre sagen på grundlag af reglerne om svig ved ansøgningen om statsborgerskab.

Har ordningen haft den ønskede virkning?

Man er som nævnt tidligt i processen, men det er vurderingen, at man har de rette instrumenter til at fratage statsborgerskab.

Hvilke retssikkerhedsmæssige garantier har de pågældende, der får frataget deres statsborgerskab?

- (a) Partshøring.
- (b) Mulighed for at få sagen undersøgt af uafhængig undersøgelseskomité forud for administrativ afgørelse.
- (c) Mulighed for domstolsprøvelse af den administrative afgørelse.

Dublin / Martin Ellehøj

Ambassaden har talt med Raymond Murray, souschef i det irske justitsministerium med ansvar for spørgsmål om statsborgerskab.

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: UIM Hovedpostkasse <uim@uim.dk>
Sendt: 24. maj 2020 21:11
Til: UIM Indfødsretskontoret
Emne: VS: London: Svar på instruktion vedr. erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Fra: Louise Ekstrøm Rahr [<mailto:lourah@um.dk>]

Sendt: 21. maj 2020 11:29

Til: UIM Hovedpostkasse

Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Sofia Regina Lausten Manili; JTFM; Bryssel AMB; Haag; Dublin; Vienna; Paris; Berlin; Oslo; Helsinki; Canberra; Ottawa; Washington; Lars Thuesen; London, PolØK (INTERNAL) DL

Emne: London: Svar på instruktion vedr. erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

London: Svar på instruktion vedr. erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Ambassaden London, 21. maj 2020

F2-sagsnummer: 2020-15683

Ambassaden har været i kontakt med afdeling for Migrant Criminality Policy i det britiske indenrigsministerium.

Det oplyses, at britisk lovgivning muliggør fratagelse af statsborgerskab, hvis pågældende handler i strid med landets vitale interesser (*"Secretary of State is satisfied that the deprivation is conducive to the public good because the person, while having that citizenship status, has conducted him or herself in a manner which is seriously prejudicial to the vital interests of the United Kingdom, any of the Islands, or any British overseas territory"*).

Den specifikke lovgivning findes i afsnit 40(4) og 40(4A) i British Nationality Act 1981

(<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1981/61>). Fratagelse af statsborgerskab i UK er dog endnu ikke sket på denne baggrund, og det er derfor ikke muligt at udtale sig om erfaringer hermed.

Beslutninger om fratagelse af statsborgerskab tages af indenrigsministeren og udføres af indenrigsministeriets embedsfolk på hans/hendes vegne. Personer der får frataget statsborgerskab har ret til at appellere afgørelsen (jf. afsnit 40A i British Nationality Act 1981).

T.o. er afsnit 40(2) hyppigere brugt i sager om fratagelse af statsborgerskab, eksempelvis i sager med fremmedkrigere (*"The Secretary of State may by order deprive a person of a citizenship status if the Secretary of State is satisfied that deprivation is conducive to the public good"*).

London / Louise Rahr

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: UIM Hovedpostkasse <uim@uim.dk>
Sendt: 26. maj 2020 08:16
Til: UIM Indfødsretskontoret
Emne: VS: Ottawa: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Frist 1. juni 2020 - F2: 2020 - 15683
Vedhæftede filer: Information request - Denmark - Citizenship revocation - November 2018.pdf; Information request - Denmark - Canada's former citizenship revocation model - 2015-2017.docx

Fra: Kristoffer McNamara-Kilian [mailto:krikil@um.dk]

Sendt: 25. maj 2020 23:14

Til: UIM Hovedpostkasse; Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller

Cc: Jens Thule Jensen; Hanne Fugl Eskjær; Louise de Brass; Jeppe Fredslund; ANA; Thomas Winkler; Astrid Folkmann Bonde; Ulf Melgaard; Lars Bjørn Holbøll; Lene Schumacher; Sofia Regina Lausten Manili; Peter Vedel Kessing; Bryssel AMB; Haag; Dublin; Vienna; Paris; Berlin; London; Oslo; Helsinki; Canberra; Washington

Emne: SV: Ottawa: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Frist 1. juni 2020 - F2: 2020 - 15683

Ottawa: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Ambassaden har været i kontakt med Immigration, Refugees and Citizenship Canada (IRCC) for besvarelse af instruktionen.

IRCC oplyser, at canadisk lovgivning vedr. statsborgerskab, *The Citizenship Act*, i sin nuværende ordlyd ikke er ændret siden juni 2017. Ambassadens svar på instruktion vedr. statsborgerskab, jf. F2 2018-38496, den 16. november 2018 er derfor fortsat gældende. Det betyder, at canadisk statsborgerskab fortsat kun kan frakendes, hvis statsborgerskabet er opnået som følge af svig, dokumentfalsk (fx ID og vielsesattester) eller bevidst tilbageholdelse af information, der kunne have ført til en anden myndighedsafgørelse. I sager om frakendelse af statsborgerskab, er det Canadas føderale domstole, der træffer beslutningen, med mindre borgeren ønsker, at beslutningen skal træffes af Ministeren for Immigration, Flygtninge og Statsborgerskab (processen nærmere beskrevet i vedhæftede pdf-dokument).

I tillæg til den information vi modtog og videregav i 2018, oplyser IRCC, at Canadas *Citizenship Act* i perioden maj 2015 til juni 2017 gav mulighed for frakendelse af statsborgerskab for personer med dobbelt statsborgerskab i sager om terrorisme, landsforræderi, spionage, eller hvis man var medlem af et andet lands væbnede styrker eller en organiseret væbnet gruppe, der var i væbnet konflikt med Canada.

Da de Liberale overtog regeringsmagten fra de Konservative i oktober 2015, blev det besluttet, at det ikke længere skulle være muligt at fratage canadisk statsborgerskab for personer med dobbelt statsborgerskab som følge af fx terror. Canadas *Citizenship Act* blev derfor justeret til sin nuværende ordlyd og trådte i kraft i juni 2017.

Eventuel frakendelse af statsborgerskabet under den daværende lovgivning i 2015-2017 afhang af den modtagne dom, og endelig frakendelse blev enten besluttet af Ministeren for Immigration, Flygtninge og Statsborgerskab eller Canadas føderale domstole afhængig af den begåede forbrydelse.

Kun en enkelt borger fik frataget sit canadiske statsborgerskab i den pågældende periode, og denne dom blev ophævet, da den nuværende lovgivning trådte i kraft. Den daværende lovgivning kom ikke i brug til retsforfølgelse af fremmedkrigere i Irak og Syrien. Yderligere information kan findes i vedhæftede word-dok.

Ambassaden Ottawa/Kristoffer McNamara-Kilian

From: Jens Thule Jensen <jethje@um.dk>

Sent: 23 April 2020 13:18

To: Bryssel AMB <bruamb@um.dk>; Haag <haaamb@um.dk>; Dublin <dubamb@um.dk>; Vienna <vieamb@um.dk>; Paris <paramb@um.dk>; Berlin <beramb@um.dk>; London <lonamb@um.dk>; Oslo <oslamb@um.dk>; Helsinki <helamb@um.dk>; Canberra <cbramb@um.dk>; Ottawa <ottamb@um.dk>; Washington <wasamb@um.dk>

Cc: Ulf Melgaard <ulfmel@um.dk>; Lars Bjørn Holbøll <labhol@um.dk>; Lene Schumacher <lensch@um.dk>; Sofia Regina Lausten Manili <sofman@um.dk>; Peter Vedel Kessing <petkes@um.dk>; Nicolai Holm Larsen <nhl@uim.dk>; mfg@uim.dk

Subject: INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Frist 1. juni 2020 - F2: 2020 - 15683

INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Frist 1. juni 2020 – F2: 2020-15683

Der søges information om **Irland, Østrig, Frankrig, Tyskland, Schweiz, Storbritannien, Norge, Australien, USA, Nederlandene, Finland, Belgien, Luxembourg, New Zealand og Canadas** erfaringer med fratagelse af statsborgerskab og/eller frakendelse af statsborgerskab, hvor en person har handlet i strid med landets vitale interesser og/eller begået kriminalitet.

Til ambassaderne i Dublin, Wien, Paris, Berlin, London, Oslo, Canberra, Washington, Haag, Helsinki, Bruxelles, Ottawa

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ambassaderne om at belyse, hvorvidt der er regler eller anden procedure om fratagelse og/eller frakendelse af statsborgerskab, hvor en person har handlet i strid med landets vitale interesser og/eller begået kriminalitet.

1. Folketinget vedtog den 24. oktober 2019 lov om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Fratagelse af statsborgerskab fra fremmedkrigere m.v.), hvor der blev indført muligheden for administrativt at kunne fratage en person med dobbelt statsborgerskab sit dansk statsborgerskab, hvis personen har handlet i strid med landets vitale interesser. Fratagelsen kan ske, mens den pågældende stadig befinder sig i udlandet og uden, at der stilles krav om, at den pågældende skal være dømt ved en domstol i Danmark. Under behandlingen af lovforslaget, blev det vedtaget, at loven ophæves automatisk den 1. juli 2021, medmindre andet bestemmes inden denne dato. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af lovændringerne skal foretages en vurdering af omfanget af lovens anvendelse, lovens effektivitet, dens konsekvenser for retssikkerheden og andre landes erfaringer.

2. Dansk:

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal anmode om svar på, hvorvidt der kan ske fratagelse og/eller frakendelse af statsborgerskabet, hvis den pågældende handler i strid med landets vitale interesser og/eller har begået kriminalitet.

Hvis ja:

Sker fratagelsen/frakendelsen administrativt eller ved dom?

- Hvornår kan der ske fratagelse/frakendelse?

- I hvor mange tilfælde er den relevante ordning blevet brugt?

- Er ordningen blevet benyttet i forhold til fremmedkrigere, der har været i Syrien/Irak?

- Har ordningen haft den ønskede virkning?

- Hvilke retssikkerhedsmæssige garantier har de pågældende, der får frataget deres statsborgerskab?

Andre relevante aspekter af spørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

3. English:

The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks for information regarding if your authorities have a policy on deprivation of citizenship from persons who has conducted him or herself seriously prejudicial to the vital interests of the state and/or has committed crimes.

If the answer is yes:

- Is the deprivation executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.?

- When is a deprivation possible?

- How has the policy been applied in practice (number of people and results)?

- Has the policy been applied to foreign fighters who have been in Syria/Iraq?

- Has the policy had the desired effects?

- Which procedural guarantees will apply throughout the process of deprivation?

4. Det bemærkes, at ambassaderne tidligere er blevet hørt om følgende:

- Den 15. oktober 2018: Anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. ([F2: 2018-38496](#))

- Den 12. december 2018: Anmodning om afdækning af erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab. ([F2: 2018-45944](#)) Der blev i høringen spurgt til, hvorvidt der kan indledes en frakendelsessag af statsborgerskabet, hvis det efterfølgende kan konstateres, at den pågældende ikke har den holdning, der var bestemmende for erhvervelsen af statsborgerskabet, eller den pågældende har skiftet holdninger efter erhvervelsen.

5. Ambassaderne anmodes om at sende svar på høringen senest 1. juni 2020. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) med kopi til nhl@uim.dk og mfg@uim.dk.

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til **Nicolai Holm Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet** på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk
JTfM – Jens Thule Jensen

JENS THULE JENSEN

FULDMEGTIG / FOLKERET OG MENNESKERET (JTfM)

DIREKTE +4533921363 / MOBIL +4525656622

UDENRIGSMINISTERIET

ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K

TLF. +45 3392 0000

[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

Information Request from the Embassy of Denmark – Citizenship Revocation

Firstly, which national rules and international obligations regulate deprivation of nationality in the country [Canada]? Is it possible to deprive conditionally, ex lege (automatically according to law) and are there any specific rules that apply for deprivation – for example in absentia (in the absence of the person in question) – when it comes to foreign fighters travelling to regions/areas in conflict to join a hostile alliance or other groups? In addition, the Ministry kindly asks to exemplify when deprivation is possible, for example in cases of fraud and crime, and if deprivation of nationality is possible in relation to stateless people?

Canadian laws regarding the deprivation of nationality (revocation of citizenship) are set out in the [Citizenship Act](#). The Act provides that citizenship can only be lost in accordance with the Act. Therefore, it cannot be lost *ex lege*.

Recent amendments to the *Citizenship Act*, which came into force in February 2018, provide that Canadian citizenship may be revoked only if it was obtained as a result of false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, as determined on a balance of probabilities. Examples of fraud or misrepresentation can include but are not limited to the use of a false identity, failure to disclose criminal convictions prior to obtaining citizenship, fraudulent marriages in order to obtain citizenship, and by making false statements such as the required number of days a person must be physically present in Canada to obtain citizenship.

Under the current revocation process, the Federal Court is the decision-maker for all citizenship revocation cases unless the individual requests that the Minister of Immigration, Refugees and Citizenship Canada make the decision. In terms of process, before a person's citizenship may be revoked, the Minister must provide a written notice to advise the person of the specific grounds and reasons on which the Minister is relying to make the decision to proceed with possible revocation of citizenship, the person's right to make written representations and finally, the notice must also advise the person that the case will be referred to the Federal Court for a decision unless the person requests that the case be decided by the Minister. (See section 10 (3) of the [Citizenship Act](#)).

The Act does not provide for conditional deprivation of citizenship nor does it provide for revocation *in absentia*.

It is important to note that the revocation of citizenship under Canadian law does not lead to the automatic removal of the country. Once citizenship is revoked, the status of a person reverts back to either a previous status, such as permanent resident status, or to foreign national if it is found that the permanent resident status was also acquired by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances. As such, an additional process must be engaged under a separate immigration law to remove permanent resident status if applicable, or for persons to be forcibly removed from Canada (unless a declaration is rendered by the Court that the person is inadmissible on security grounds).

As party to the 1961 UN Convention on Statelessness, Canada is able to revoke citizenship where it was obtained, retained, renounced, or resumed by false representation or fraud or by knowingly

concealing material circumstances pursuant to Article 8, Section 2 (b) notwithstanding the fact that it may render the person stateless.

Secondly, can you deprive nationality regardless of how people have acquired nationality such as through naturalization (by law), by birth, by declaration etc.?

Revocation of citizenship can occur only if acquired as a result of fraud, and thus only applies to those who acquire citizenship through naturalization. Canada has a *jus soli* policy, that is, people who are born in Canada are citizens by automatic operation of law with limited exceptions (such as children of foreign diplomats). As such, a person who acquires citizenship by birth cannot be deprived of their nationality.

Thirdly, how is deprivation executed in general practice? Is it executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.? And does the deprivation include the children of the person in question?

In Canada, the Federal Court is the decision-maker in all revocation cases, unless the individual requests by written representation that the case be decided by the Minister (an administrative process).

The [Citizenship Act](#) provides that the person being revoked be provided with written notice by the Minister. The person may, within 60 days after the day on which the notice of revocation is sent, make written representations with respect to the matters set out in the notice, including any considerations respecting his or her personal circumstances, such as the best interest of the child directly affected, that warrant special relief in all the circumstances of the case and whether the decision will render the person stateless. They may also request that the case be decided by the Minister.

In the event the person elects the Minister, the Minister must decide on a balance of probabilities if the person has acquired citizenship by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances or that considerations respecting the person's personal circumstances warrant special relief in light of all the circumstances of the case after which, the Minister must provide his decision to the person in writing.

However, if the person does not respond or does not request that the Minister render a decision, the Minister must commence an action before the Federal Court seeking a declaration that the person acquired citizenship by false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, in order to have the person's citizenship revoked (See section 10.1 (1) of the [Citizenship Act](#)).

The revocation process does not automatically include the children of the person being revoked. A revocation process must be initiated for each family member individually should the Minister have grounds to believe their citizenship was also acquired as a result of false representation or fraud or by knowingly concealing material circumstances, as determined on a balance of probabilities.

The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks to cover all other relevant aspects of deprivation.

When an action is commenced before the Federal Court by the Minister of Immigration, Refugees and Citizenship Canada, a declaration can be sought by the Minister of Public Safety and Emergency Preparedness to render the person whose citizenship is being revoked inadmissible on security grounds, on grounds of violating human or international rights or on grounds of organized criminality. The Court must hear and decide all matters related to the declaration sought by assessing the facts and the evidence. If a declaration is made by the Federal Court that the person is inadmissible on security grounds, it becomes a removal order (deportation order) that comes into force immediately without the necessity of engaging in a separate immigration process.

Information related to Canada's previous revocation model between 2015 and 2017

Under Canada's former revocation model, the Citizenship Act contained provisions (which came into force in May 2015 and were later repealed in June 2017) whereby Canadian citizenship could have been revoked from a person who was a dual citizen and, while a Canadian citizen: was convicted of terrorism, high treason, treason, or spying offences, depending on the sentence received; or served as a member of an armed force of a country or as a member of an organized armed group and that country or group was engaged in armed conflict with Canada.

Is the deprivation executed by the administrative authorities, judgment by court, etc.?

Under the former model, the Minister of Immigration, Refugees and Citizenship was the decision maker for cases where individuals were convicted of treason, spying and terrorism offences. The Federal Court of Canada was the decision-maker for cases that involved serving as a member of an armed force of a country or as a member of an organized armed group and that country or group was engaged in armed conflict with Canada.

When is a deprivation possible?

Citizenship could be revoked from dual citizens convicted of treason, spying and terrorism offences, depending on the sentence received, or who were a part of an armed force of a country or organized group engaged in conflict with Canada.

How has the policy been applied in practice (number of people and results)?

One person's citizenship was revoked in 2015 under the national interest grounds; however, the individual's citizenship was reinstated with the repeal of the provisions in 2017.

Has the policy been applied to foreign fighters who have been in Syria/Iraq?

No decisions related to foreign fighters were made under the former model.

Has the policy had the desired effects?

The provisions allowing for the revocation of citizenship on national interest grounds were only in effect from May 2015 to June 2017.

Which procedural guarantees will apply throughout the process of deprivation?

The former revocation included safeguards to ensure procedural fairness, including the issuance of a written notice of intent to revoke which specifies the grounds for revocation, encloses the evidence relied upon in sending the notice, and explains the person's right to make written submissions including providing personal circumstance submissions as to why their citizenship should not be revoked.

The process also provided for an opportunity for an oral hearing in limited cases where the Minister was of the opinion that a hearing is required on the basis of prescribed factors. The Minister's decision to revoke citizenship could be judicially reviewed with leave of the Federal Court, and the Federal Court decision on the judicial review could subsequently be appealed by the individual or the Minister with a certified question of general importance to the Federal Court of Appeal.

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Maija Valpuri Karjalainen <maikar@um.dk>
Sendt: 26. maj 2020 12:26
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Jacob Redecker; Charlotte Laursen; Peter Johan Plesner; Suvi Nousiainen; Pia Kallinen
Emne: Helsinki: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. F2: 2020 - 15683
Vedhæftede filer: Medborgarskaplag.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: MFG

Helsinki: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab.
F2-nummer: 2020 – 15683

Does Finnish authorities have a policy on deprivation of citizenship from persons who has conducted him or herself seriously prejudicial to the vital interests of the state and/or has committed crimes?

The answer is yes.

Is the deprivation executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.?

The competent authority to decide about withdrawal of citizenship is the Finnish Immigration Service.

When is a deprivation possible?

In 2019 the Finnish Nationality Act was amended so that it enables withdrawal of Finnish citizenship if a person commits serious crimes against Finland's vital interests, such as treason, espionage or serious terrorist acts. Withdrawal of citizenship requires that the person has been sentenced to at least five years' imprisonment in Finland, and that the court's decision in the criminal case has become final. After that, the decision concerning withdrawal of citizenship has to be made within five years. The amendment entered into force 1 May 2019.

How has the policy been applied in practice (number of people and results)?

Has the policy been applied to foreign fighters who have been in Syria/Iraq?

This amendment to the Nationality Act has not yet been applied in practice.

Has the policy had the desired effects?

It is too early to say.

Which procedural guarantees will apply throughout the process of deprivation?

The court's decision in the criminal case has to be final before a decision concerning withdrawal of citizenship can be made.

The decision of the Finnish Immigration Service may be appealed to an administrative court. With the permission of the supreme administrative court, the decision of an administrative court may be appealed to the supreme administrative court.

The decision on withdrawal of citizenship is always based on an assessment of the ties of the person to those states where he or she is a citizen. The possible consequences to his or her family members need also be considered.

Finnish citizenship cannot be withdrawn if this would make a person stateless.

As attached the two amended sections of the Nationality Act (in Swedish). And here a link to reasoning of the legislative amendment (in the government proposal):

https://www.eduskunta.fi/SV/vaski/KasittelytiedotValtiopaivaasia/Sidor/RP_272+2018.aspx

The embassy has been in contact with Legal Counsellor Tiina Sinkkonen, Ministry of the Interior.

Helsinki / Maija Karjalainen

MAIJA KARJALAINEN / MAIKAR@UM.DK

POLITICAL ADVISOR / DANISH EMBASSY IN HELSINKI

DIREKTE +358 9 684 10 513 / MOBIL +358 50 348 0723

DANISH EMBASSY IN HELSINKI

MANNERHEIMINTIE 8 / 00100 HELSINKI

TLF. +358 9 684 1050 / [HTTPS://FINLAND.UM.DK/FI/](https://finland.um.dk/fi/)

EMBASSY OF DENMARK

[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

Medborgarskapslag (359/2003, RP 272/2018)

33 a § (26.4.2019/564)

Förlust av medborgarskap på grund av landsförräderibrott, högförräderibrott eller terroristbrott

Om en person utöver finskt medborgarskap har medborgarskap i en annan stat och genom en lagakraftvunnen dom i Finland enligt 12 kap. 1–6 §, 13 kap. 1 eller 2 § eller 34 a kap. 1 § 1 mom. 5–8 punkten, 1 § 2 eller 3 mom., 1 a §, 3 § 1 mom. eller 4, 4 a, 4 c eller 5 § i strafflagen (39/1889) har dömts till ett fängelse- eller kombinationsstraff på minst fem år för ett brott mot Finlands vitala intressen, kan det beslutas att personen ska förlora sitt finska medborgarskap. Också den kan förlora sitt medborgarskap som har dömts till ett sådant straff för försök, medverkan eller medverkan till försök till ett ovan avsett brott. När någon har dömts till ett gemensamt straff för två eller flera brott, förutsätter förlust av medborgarskap dessutom att åtminstone ett av brotten är ett brott som avses i 1 mom. och att straffet för det brottet enligt domen skulle vara ett i 1 mom. avsett straff om straffet dömdes ut separat.

En person kan inte förlora sitt medborgarskap, om han eller hon är under 18 år vid tidpunkten för brottet eller om minst fem år har förflutit från det att den i 1 mom. avsedda domen har vunnit laga kraft.

33 b § (26.4.2019/564)

Bedömning vid beslut om förlust av medborgarskap på grund av brott

Ett i 33 a § avsett beslut om förlust av medborgarskap fattas utifrån en helhetsbedömning av personens situation. Vid bedömningen beaktas personens anknytning till Finland och till sin andra medborgarstat. Vid bedömningen av anknytningen till medborgarstaterna ska åtminstone beaktas personens boende- och vistelsehistorik, familjeband och språkkunskaper samt skolgång, studier, arbete och övriga ekonomiska verksamhet i medborgarstaterna. Vid bedömningen ska också eventuella konsekvenser för personens familjemedlemmar beaktas.

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Klara Karkov <klakar@um.dk>
Sendt: 28. maj 2020 11:27
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Ulf Melgaard; Lars Bjørn Holbøll; Lene Schumacher; Sofia Regina Lausten Manili; Peter Vedel Kessing; Bruxelles hovedpostkasse; Dublin; Wien; Paris; Berlin; London; Oslo; Helsinki; Canberra; Ottawa; Washington; Jens-Otto Horslund; Anne Møller Ege; Johanna Derkiena Schaafsma; Christian Nygård Nissen; Maria Helbech Hede; Haag, Indberetning
Emne: Haag: Nederlandenes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab (UM id: 5603208)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: MFG

Haag: Nederlandenes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Ref.: JTFM-instruktion af 23. april 2020

Sagsnr.: 2020-15683

Fratagelse af statsborgerskab

I Nederlandene kan statsborgerskab frakendes af justitsministeren. Dette sker ubetinget og kan foregå i absentia. Nederlandsk statsborgerskab kan frakendes uanset, hvordan dette er erhvervet.

Nederlandsk statsborgerskab frakendes ikke, hvis dette indebærer, at den pågældende bliver statsløs. Det er dermed kun muligt at frakende statsborgerskab for personer, der har én eller flere andre nationaliteter end nederlandsk.

For handlinger i strid med landets vitale interesser og/eller kriminalitet kan ministeren frakende statsborgerskab med hjemmel i paragraf 14 i den nederlandske lov om statsborgerskab:

Paragraf 14 (2)

- Hvis personen har fået en endelig dom (hvor ankemulighederne er udtømt) for:
 - o forbrydelser mod staten, med en frihedsberøvende straf på otte år eller mere;
 - o terror eller at hverve personer til at begå terror;
 - o forbrydelser defineret i paragraf 6, 7 og 8 i Romstatutten (folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser).

Paragraf 14 (3)

- Hvis personen er ældre end 16 år og frivilligt har tilslutte sig en fremmed krigsmagt, der er modpart i en væbnet konflikt mod Nederlandene eller en nederlandsk allieret.

Paragraf 14 (4)

- Hvis personen er ældre end 16 år og har tilsluttet sig én af følgende terrororganisationer eller deres affilierte i udlandet: Al-Qaeda, Hay'at Tahrir al-Sham eller ISIS.

En person, der har mistet sit nederlandske statsborgerskab på basis af disse tre grunde, kan ikke generhverve det mistede statsborgerskab. Der kan gøres undtagelse i meget særlige tilfælde, og hvis der er gået fem år siden dommen.

Antal fratagelser af statsborgerskab

I perioden fra den 1. januar 2017 til den 24. januar 2020 er én person blevet frataget statsborgerskab på baggrund af en terrorhandling (§14(2)). Derudover verserer der yderligere 4 sager om frakendelse grundet terrorhandling.

Der er i samme periode foretaget 14 fratagelser af nederlandsk statsborgerskab for personer der har tilsluttet sig terrororganisationer i udlandet (§ 14(4)). Dette inkluderer fremmedkrigere, der har været i Syrien og Irak og tilsluttet sig Al-Qaeda, Hay'at Tahrir al-Sham og ISIS.

Der pågår i øjeblikket en evaluering af implementeringen af paragraf 14(2) og 14(4) i statsborgerskabslov mhp. at afdække om de har haft den ønskede effekt. Paragraf 14 (2) trådte i kraft den 31. marts 2016, og paragraf 14(4) den 1. marts 2017. Resultatet af denne evaluering ventes senere i år.

Retssikkerhedsmæssige garantier for de pågældende

Under § 14(2) skal justitsministeren give den pågældende person et skriftligt varsel om intentionen om at fratage statsborgerskabet. Den pågældende person kan derefter gøre indsigelse. Ministeren vil indenfor 16 uger efter det skriftlige varsel tage en beslutning vedr. frakendelsen. Hvis indsigelsen erklæres gyldig, bliver beslutningen om fratagelse annulleret. Hvis indsigelsen erklæres ugyldig, kan den pågældende eller den pågældendes advokat appellere beslutningen ved retten og efterfølgende ved Højesteret.

Under § 14(4) bliver en skriftlig notifikation ikke givet. Det er ikke muligt at gøre indsigelse mod beslutningen. Den pågældende kan i stedet appellere beslutningen direkte.

Ambassaden har været i kontakt med Janneke van Hemmen, policy officer i Udenrigsministeriets SSP.

Haag / Klara Karkov & Ina Schaafsma

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Christina Hjorth Korup <chrkor@um.dk>
Sendt: 29. maj 2020 11:32
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet
Cc: August Søgren Bøjstrup; Bertel Dons Christensen; Catherine Hall Uttenthal; Dan Brømsøe Termansen; Emilie Sort Mikkelsen; Jesper Fritz Schou-Knudsen; Krestian Thomsen Bie; Lea Baur Wilhelm; Maja Thyssen Raaberg; Marlene Vincentz Jensen; Mathias Vaa; Peter Röhreke Toftlund; Peter Skøtt; Stig Aagaard; Tobias Pichard Christensen; Maria Frederikke Grau-Keller; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Berlin Indberetning; Friis Arne Petersen; Nicolai Holm Larsen
Emne: Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Svar på instruktion. (UM id: 5608412)
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: MFG

Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab
Ref. JTFM-instruktion af 24. april 2020

Der følger nedenfor besvarelsen af instruktionen fsva. Schweiz i ambassadens uofficielle oversættelse. Bidrag vedr. Tyskland fremsendes, så snart det modtages.

I henhold til gældende ret (art. 42 i loven om statsborgerskab) kan det schweiziske Statssekretariat for Migration (fork. SEM) med tilslutning fra den lokale myndighed, hvor dobbeltstatsborgeren i Schweiz har sin bopæl, frakende det schweiziske statsborgerskab, hvis den pågældendes adfærd er til alvorlig gene for Schweiz' interesser eller renommé. De konkrete forudsætninger for frakendelsen er reguleret i statsborgerskabsforordningen, art. 30. Som følge heraf kan der ifm. frakendelsen (kun) ses bort fra en tidligere, juridisk bindende straffedom, hvis retsforfølgelsen ville være meningsløs, hvis staten, hvor lovovertrædelsen blev begået, ikke er villig eller er ude af stand til at afslutte en straffesag eller at imødekomme en anmodning om juridisk bistand fra udlandet, fordi dets uafhængige retssystem som helhed eller i væsentlig grad er dysfunktionelt.

Frakendelsen er en offentligretlig administrativ afgørelse (forvaltningsakt). Frakendelsen afgøres i SEM og kan, som enhver administrativ afgørelse, anfægtes ved forbundsforvaltningsdomstolen. Domstolen kan enten ophæve kendelsen eller sende sagen tilbage til SEM til yderligere afklaring/prøvelse.

Frakendelsen af statsborgerskab er i henhold til gældende ret kun lovlig over for personer med flere statsborgerskaber. Hidtil har der fundet én frakendelsesprocedure sted, som har opnået retlig gyldighed og kunne effektueres. Den drejede sig konkret om en dobbelt statsborger (en kvinde) med relation til jihadisme, og som befandt sig i Syrien.

Den tilstræbte afskrækkende virkning, som en frakendelse af statsborgerskab måtte have på adfærden og indstillingen hos andre, potentielt farlige personer, kan ikke vurderes. Der er ifølge de schweiziske myndigheders kendskab ikke udarbejdet videnskabelige studier fsva. virkningerne ift. retssikkerheden og den offentlige/indre sikkerhed.

Frakendelsesproceduren er underlagt de almene bestemmelser om retsens pleje i Schweiz. Den involverede har adgang til samtlige rettigheder forbundet med sagen (retten til at blive hørt etc.).

Derudover står de regulære klageveje åben for den pågældende, herunder anfægtelse ved domstolene og/eller en prøvelse af kendelsens retmæssighed og rimelighed.

Kilde: Michael Heckendorn afd.chef for statsborgerskab og fuldmægtig Genevieve Mauron, begge i Statssekretariatet for Migration.

Amb. Berlin / Christina Hjorth Korup

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: UIM Hovedpostkasse <uim@uim.dk>
Sendt: 2. juni 2020 09:10
Til: UIM Indfødsretskontoret
Emne: VS: AMBBruelles (sideakk. Luxembourg): Fratagelse af statsborgerskab - Luxembourg

Fra: Uta von Fintel [mailto:utadel@um.dk]

Sendt: 29. maj 2020 18:16

Til: UIM Hovedpostkasse

Cc: Nicolai Holm Larsen; JTfM; Jens Thule Jensen; Karsten Vagn Nielsen; Norie Masthi Rønved

Emne: AMBBruelles (sideakk. Luxembourg): Fratagelse af statsborgerskab - Luxembourg

Ambassaden Bruxelles, den 29. maj 2020

Til JTfM/Jens Thule Jensen

AMBBruelles (sideakk. Luxembourg): Fratagelse af statsborgerskab – Luxembourg.

Som udgangspunkt er det i henhold til luxembourgsk lovgivning ikke muligt at fratage eller frakende en borger det luxembourgiske statsborgerskab begrundet i en handling i strid med Luxembourgs vitale interesser. Der foreligger dermed ikke udbyggende svar på de supplerende spørgsmål fra instruktionen..

-O-

Fra luxembourgsk side har man spontant tilføjet:

I visse andre situationer er det muligt at fratage luxembourgsk statsborgerskab, hvor statsborgerskabet er opnået igennem naturalisation på basis af falske forudsætninger eller fortielse heraf (herunder ufuldbyrdet ægteskab). Statsborgerskabet fratages dog ikke, såfremt borgeren som resultat heraf bliver statsløs.

En sådan beslutning (om fratagelse af statsborgerskab opnået ved naturalisation) træffes ved ministeriel bekendtgørelse, hvis indhold overbringes borgeren via lokaladministrationen.

Bekendtgørelsen omfatter endvidere en klausul om forbud (i 15 år) mod introduktion af ny ansøgning om statsborgerskab ved naturalisation.

Det fulde svar (engelsk og fransk) fra ambassadens luxembourgiske kontakt fremgår nedenfor.

Kilde : Christian Paler, det luxembourgiske justitsministeriums nationalitetsafdeling.

Ambassaden Bruxelles/Uta von Fintel

UTA VON FINTEL/E-MAIL: UTADEL@UM.DK

ATTACHE

TEL. DIR. +32 (0)2233 0919/gsm [+32 \(0\)478 60 21 27](tel:+3222330919)

EMBASSY OF DENMARK

RUE D'ARLON 73 AARLENSTRAAT

1040 BRUSSELS

TEL. +32 (0)2233 0900/WWW.BELGIEN.UM.DK

HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER

From: Christian Paler

Sent: 28 May 2020 10:04

To: Uta von Fintel

Subject: RE: Kind request for information from Denmark on a nationality concern.

Dear Ms von Fintel,

The modified law of 8 March 2017 on Luxembourg nationality regulates Luxembourg nationality deprivation (*déchéance de la nationalité luxembourgeoise*) as follows:

"Art. 62. (1) Celui qui a obtenu la qualité de Luxembourgeois à la suite d'une procédure de naturalisation, d'option ou de recouvrement, est déchu de la nationalité luxembourgeoise par un arrêté rendu par le ministre : 1° s'il a obtenu la

nationalité luxembourgeoise par de fausses affirmations, par fraude ou par dissimulation de faits importants ; ou 2° s'il a obtenu la nationalité luxembourgeoise sur base d'un faux ou de l'usage d'un faux, d'une usurpation de nom ou d'un mariage de complaisance, pour autant que la personne concernée ait été reconnue coupable, au Grand-Duché de Luxembourg ou à l'étranger, de l'une de ces infractions par une décision de justice coulée en force de chose jugée. (2) La déchéance de la nationalité luxembourgeoise n'est pas admise lorsqu'elle a pour résultat de rendre apatride la personne concernée.

Art. 63. (1) L'arrêté ministériel portant déchéance de la nationalité luxembourgeoise est notifié à la personne concernée par l'officier de l'état civil de la résidence habituelle de la personne concernée. À défaut de résidence habituelle au Grand-Duché de Luxembourg, la notification est faite par le ministre. (2) Lorsque la déchéance de la nationalité luxembourgeoise est devenue définitive, l'arrêté ministériel ou la décision de justice confirmant cet arrêté fait l'objet d'une mention sur la déclaration de naturalisation, d'option ou de recouvrement. (3) La déchéance de la nationalité luxembourgeoise sort ses effets le jour de l'apposition de la mention visée au paragraphe qui précède.

Art. 64. (1) En cas de déchéance de la qualité de Luxembourgeois, le ministre prononce également une interdiction d'introduire une procédure de naturalisation, d'option ou de recouvrement endéans les quinze années à partir du jour de l'arrêté ministériel. (2) L'interdiction visée au paragraphe qui précède sort immédiatement ses effets."

According to the Luxembourgish legislation, it is not possible to withdraw Luxembourg nationality from a person who acts against the vital interests of the Grand Duchy of Luxembourg.

With my best greetings.

Christian PALER

Inspecteur

LE GOUVERNEMENT DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG

Ministère de la Justice

Service de l'indigénat

Centre administratif Pierre Werner

13, rue Erasme . L-2934 Luxembourg

Tél. (+352) 247-84032 . Fax (+352) 26 20 27 59

E-mail : christian.paler@mj.etat.lu

www.mj.public.lu/nationalite

www.gouvernement.lu . www.luxembourg.lu

HEURES D'OUVERTURES DES BUREAUX :

du lundi au vendredi (exceptés les jours fériés) de 8.30 à 11.30 et de 14.30 à 16.00 heures

INFOLINE « NATIONALITÉ » :

À partir du Luxembourg : 8002 1000 (numéro gratuit); à partir de l'étranger : +352 247-88 5 88

L'infoline peut être jointe du lundi au vendredi de 8.30 à 12.00 et de 13.30 à 17.00 heures

TÉLÉPHONES :

(+352) 247-84 5 47 – Secrétariat

(+352) 247-84 5 32 – Certificat de nationalité (Heimatschein)

LU **EMBOURG**

LET'S MAKE IT HAPPEN

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Udenrigsministeriet <um@um.dk>
Sendt: 11. juni 2020 17:43
Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Klaus Juel Werner; Lone Dencker Wisborg; Henrik Bramsen Hahn
Emne: Kontinuation: Washington: SVAR PÅ INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab (UM id: 5668843)
Vedhæftede filer: Response for Embassy of Denmark .docx
Kategorier: MFG

Kontinuation: Washington: SVAR PÅ INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

I forlængelse af nedenstående svar på instruktion har ambassaden modtaget vedhæftede dokument fra Department of Homeland Security. Dokumentet omhandler mulighederne for at fratage amerikansk statsborgerskab fra fremmedkrigere og andre, der udgør en fare for den nationale sikkerhed.

Washington/ Anne-Louise Fregerlslev Christensen

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk)
Cc: Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk), Maria Frederikke Grau-Keller (MFG@uim.dk), Klaus Juel Werner (klawer@um.dk), Lone Dencker Wisborg (lonwis@um.dk), Henrik Bramsen Hahn (henhah@um.dk)
Fra: Anne-Louise Fregerlslev Christensen (anlchr@um.dk)
Titel: SVAR PÅ INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab
Sendt: 03-06-2020 00:27

SVAR PÅ INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Kan der ske fratagelse og/eller frakendelse af statsborgerskabet, hvis den pågældende handler i strid med landets vitale interesser og/eller har begået kriminalitet?
Ja.

Sker fratagelsen/frakendelsen administrativt eller ved dom?
Frakendelsen kan ske ved dom.

Hvornår kan der ske fratagelse/frakendelse?

Amerikanske statsborgere, som har erhvervet statsborgerskab ved naturalisation, kan bl.a. miste deres statsborgerskab såfremt:

- Statsborgerskabet er blevet erhvervet under falske forudsætninger, herunder om ansøger har tilbageholdt informationer, som ville have ændret grundlaget for naturaliseringen.
- Hvis man bliver medlem af (eller affilieret med) Kommunistpartiet, andre totalitære partier eller en terrororganisation inden for de første 5 år efter naturaliseringen. Statsborgerskabet ville derfor være blevet erhvervet på falsk grundlag.

Amerikanske statsborgere (ved fødsel eller naturalisation), kan miste deres statsborgerskab såfremt vedkommende:

- Gør tjeneste i et andets lands hær, som er engageret i fjendtlige handlinger mod USA.

- Udøver landsforræderi eller forsøger at vælte den amerikanske regering med voldelige midler.

Statsborgere som engagerer sig i ovenstående aktiviteter, vil af myndighederne blive anset for at have gjort således frivilligt. Det pålægges derfor vedkommende, der har udøvet disse handlinger, at fremlægge bevisbyrd for, at man var blevet tvunget til handlingen.

Reglerne kan læses i deres helhed [her](#) og [her](#).

I hvor mange tilfælde er den relevante ordning blevet brugt?

Ifølge ambassadens samtalepartnere er det utroligt sjældent, at personer, der har været amerikanske statsborgere i mere end 5 år, får frataget deres statsborgerskab.

Ambassadens samtalepartnere har ikke kunnet fremskaffe tal på, hvor ofte personer har fået frataget amerikansk statsborgerskab ved deadline for instruktionen. Såfremt disse fremskaffes på et senere tidspunkt, vil de blive eftersendt.

Er ordningen blevet benyttet i forhold til fremmedkrigere, der har været i Syrien/Irak?

Ambassadens samtalepartnere mente ikke umiddelbart, at der havde været nogen sager, hvor fremmedkrigere havde fået frataget deres amerikanske statsborgerskab. De ville dog vende tilbage efter at have konsulteret med personer med adgang til databaser. Der er ikke modtaget svar ved deadline for denne instruktion, hvorfor disse oplysninger vil blive eftersendt, såfremt de modtages på et senere tidspunkt.

Som beskrevet ovenfor kan medlemskab af terrororganisationer inden for de første år af naturalisation medføre fratagelse af statsborgerskab. Derimod forekommer det langt mere vanskeligt, at fratage statsborgerskabet fra en amerikansk fremmedkriger, som ikke har deltaget i denne type grupperinger inden for de første år, hvor denne har haft amerikansk statsborgerskab. Ifølge online kilder, betragtes terrororganisationer ikke som statslige aktører, og en amerikansk fremmedkriger kan derfor ikke fratages sit statsborgerskab med begrundelse om, at denne har tilsluttet sig en fremmed magts væbnede styrker. En amerikansk fremmedkriger ville, ifølge online kilder, muligvis kunne fratages sit statsborgerskab med begrundelse om landsforræderi, men de vurderer, at dette ville være meget vanskeligt.

Der har været fremsat lovforslag i Kongressen, om at gøre det muligt at fratage fremmedkrigere deres amerikanske statsborgerskab, men der har ikke været tilstrækkelig støtte til sådanne forslag til at have en afstemning om dem.

Har ordningen haft den ønskede virkning?

Ambassaden venter fortsat på svar på dette spørgsmål, og det vil blive eftersendt, såfremt det modtages på et senere tidspunkt.

Hvilke retssikkerhedsmæssige garantier har de pågældende, der får frataget deres statsborgerskab?

Den amerikanske regering skal, ifølge online kilder, løfte en stor bevisbyrde, når den forsøger at tilbagekalde en naturalisation fra en borger. Ifølge online kilder kan regeringen søge at tilbagekalde en naturalisation gennem en civil retssag eller en straffesag. For straffesager er der, ifølge online kilder, en forældelsesfrist på 10 år. Borgeren har 60 dages frist til at svare domstolene på USA's begæring om fjernelse af statsborgerskab.

Fsva. søgsmål om fratagelse af statsborgerskab fra en amerikaner, der er født i USA eller har haft naturalisation i længere tid, mener ambassadens samtalepartnere, at det i praksis er næsten umuligt at fratage statsborgerskabet fra en amerikaner, der er født i USA, eller har været statsborger i længere tid, med mindre vedkommende frivilligt frasiger sig sit statsborgerskab.

Yderligere informationer om retssikkerhedsmæssige garantier eftersendes, såfremt de modtages på et senere tidspunkt.

Washington/ Anne-Louise Fregerslev Christensen

[Bem. Ambassaden har talt med Department of Homeland Security og David Malet fra American University, samt konsulteret online kilder]

ANNE-LOUISE FREGERSEV CHRISTENSEN / ANLCHR@UM.DK
ADVISOR / DEPARTMENT OF ECONOMIC DIPLOMACY
DIRECT +12027975335 / MOBILE +12024126101

DANISH EMBASSY, WASHINGTON
3200 WHITEHAVEN STREET / 20008 WASHINGTON
PHONE +1 (202) 234-4300 / USA.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

Denaturalization under U.S. Law

Although the Department of Homeland Security is not aware of denaturalization cases involving foreign fighters, and the applicable denaturalization statutes do not expressly use the term “foreign fighters,” there are a few statutes that would likely be applicable in a denaturalization proceeding against a foreign fighter. As a threshold matter, however, it should be noted that in many cases where the U.S. Government seeks to denaturalize an individual who poses a threat to national security or has been involved in terrorist activities, the evidence of such conduct is not available for use in court because it is classified or highly sensitive. In some cases, U.S. government agencies may, in consultation with each other, determine that it is preferable to permit an individual to retain U.S. citizenship rather than risking disclosure of classified or highly sensitive information. As a result, in national security cases, the grounds for denaturalization often will not be directly related to national security.

In cases where the U.S. Government seeks to denaturalize an individual for acts committed *prior* to naturalization, there are two options: criminal denaturalization, under 18 U.S.C. § 1425; or civil denaturalization, under 8 U.S.C. § 1451(a). A criminal denaturalization pursuant to 18 U.S.C. § 1425, criminalizes “whoever knowingly procures or attempts to procure, contrary to law, the naturalization of any person, or documentary or other evidence of naturalization or of citizenship . . .” *Id.* If convicted, the individual can be sentenced up to 25 years in prison if the offense was committed to facilitate an act of international terrorism [as defined by 18 U.S.C. § 2331]. *Id.* Examples of criminal grounds for denaturalization include providing false statements [18 U.S.C. § 1001], false statement in a passport application [18 U.S.C. § 1542], perjury [18 U.S.C. § 1621], false statement in a registration application [8 U.S.C. § 1306(c)], obtaining entry into the United States by false misrepresentation [8 U.S.C. § 1325(a)], and perjury at a consular foreign office [22 U.S.C. § 1203]. There is a 10-year statute of limitations to file the charges from the date of naturalization. The government bears the burden of proving a criminal denaturalization charge beyond a reasonable doubt. If someone is found guilty under § 1425 of knowingly procuring naturalization in violation of law, then pursuant to 8 U.S.C. § 1451(e), the court will issue an order revoking such person’s citizenship.

In a civil denaturalization, under 8 U.S.C. § 1451(a), the U.S. Government seeks revocation on the grounds that the naturalization was (i) “illegally procured” and/or (ii) procured by concealment or willful misrepresentation of a material fact during the naturalization process. In cases alleging illegal procurement, the U.S. Government contends that the individual was ineligible to naturalize for a specified reason, including that the individual was never lawfully admitted for permanent residence (including because of ineligibility for an underlying visa which led to permanent residence), or the individual lacked good moral character as defined at 8 U.S.C. § 1101(f) during the requisite time period, both of which are requirements for naturalization. *See* 8 U.S.C. § 1427(a). In civil denaturalization proceedings brought pursuant to 8 U.S.C. § 1451(a), there is no statute of limitations to initiate proceedings and the government bears the burden of proving the charge by clear, unequivocal, and convincing evidence (which the U.S. Supreme Court has indicated is substantially similar to the criminal beyond-a-reasonable-doubt standard). Denaturalization of an individual may also affect the citizenship of his or her children. For example, a child who acquired citizenship through his or her parent is deemed to automatically lose such citizenship if the parent is denaturalized based on concealment of a material fact or willful misrepresentation (but not if the parent is denaturalized based on illegal procurement). 8 U.S.C. § 1451(d). In addition to this automatic provision, the government, under certain circumstances, may also initiate administrative proceedings to cancel a child’s certificate of citizenship after a parent’s denaturalization. 8 U.S.C. § 1453.

In a limited set of circumstances, the U.S. Government may also pursue civil denaturalization in cases where acts committed *after* naturalization are relevant to the individual's commitment to the beliefs undergirding U.S. citizenship at the time he or she took the oath of allegiance. Specifically, pursuant to 8 U.S.C. § 1451(c), if within five years after naturalization, an individual becomes a member of or affiliates with any organization which would have precluded naturalization under 8 U.S.C. § 1424 [Prohibition upon the naturalization of persons opposed to government or law, or who favor totalitarian forms of government], then:

it shall be considered prima facie evidence that such person was not attached to the principles of the Constitution of the United States and was not well disposed to the good order and happiness of the United States at the time of naturalization, and, in the absence of countervailing evidence, it shall be sufficient in the proper proceeding to authorize the revocation and setting aside of the order admitting such person to citizenship and the cancellation of the certificate of naturalization as having been obtained by concealment of a material fact or by willful misrepresentation . . .

8 U.S.C. § 1451(c). Notably, § 1451(c) creates a *rebuttable presumption* that at the time the person took the oath and obtained their naturalization, the individual was not well disposed to the good order of the United States. Accordingly, in such cases, a defendant can submit evidence showing that they radicalized after they became a U.S. citizen. Such evidence can overcome the presumption. This provision was used recently in a national security case to successfully denaturalize a convicted terrorist. The court denaturalized the individual for, among other grounds, procuring his naturalization by concealment of material facts and willful misrepresentation based on his affiliation with al-Qaeda within five years after naturalization. In that case, the individual naturalized in 1999 and was convicted in 2003 of conspiring to provide, and providing, material support to al-Qaeda, in violation of 18 U.S.C. §§ 371 & 2339B, and was sentenced to 240 months of imprisonment. This civil denaturalization case is currently on appeal.

Importantly, denaturalization is only available as a remedy in situations where the individual is a *naturalized* citizen. Individuals who are natural born U.S. citizens are not subject to denaturalization. Any U.S. citizen can, however, voluntarily relinquish their nationality by performing any of the acts described in 8 U.S.C. § 1481, with the intention of relinquishing United States nationality. This is not an area of expertise for OPLA, but nevertheless, this authority may be relevant to the issue of citizenship and nationality of foreign fighters.

After an individual is denaturalized, it is the Department of Homeland Security's position that the individual's status reverts back to whatever status the individual held before naturalization, which is generally that of a lawful permanent resident. At that point, the individual would likely be subject to removal from the United States based on fraud or material misrepresentation, and/or for having been convicted of a crime. In immigration proceedings, the individual can apply for several forms of relief which would potentially allow the individual to remain in the United States. These forms of relief include asylum [8 U.S.C. § 1158], withholding of removal [8 U.S.C. § 1231(b)(3)], and protection pursuant to the regulations implementing the United Nations Convention Against Torture ("CAT"). Depending on the circumstances, the individual may be statutorily precluded from applying for certain forms of relief based on criminal convictions and/or terrorist activities and national security grounds. However, there are no bars to seeking deferral of removal pursuant to the CAT.

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: UIM Hovedpostkasse <uim@uim.dk>
Sendt: 16. juni 2020 11:48
Til: UIM Indfødsretskontoret
Emne: VS: Wien (kontinuation): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Østrig

Fra: Anders Sjöström [mailto:andsjo@um.dk]

Sendt: 16. juni 2020 11:26

Til: UIM Hovedpostkasse

Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Jens Thule Jensen; René Dinesen; Vienna, Sagsbehandlere (INTERNAL) DL; Frederik Brogaard Petersen; Amanda Alberte Heino Stilling; Signe Kaliszan Hansen

Emne: Wien (kontinuation): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Østrig

Wien (kontinuation): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Østrig

For god ordens skyld fremsendes enkelte præciseringer ift. antal frakendelser af statsborgerskab, herunder antal verserende sager mv., der dog alene beror på åbne kilder og udelukkende vedrører tal for delstaten/hovedstaden Wien.

Det fremgår af artikler i østrigsk presse, at statsborgerskabskontoret (herefter MA 35) i delstaten/hovedstaden Wien indtil videre har frakendt fire mistænkte fremmedkrigere deres østrigske statsborgerskab. Frakendelsen af 'Azad G.'s' østrigske statsborgerskab (én af de beskrevne sager i den tidl. indberetning neden for, amb.bem.), hvilket myndighederne traf afgørelse om i december 2019, er pr. 20. april 2020 dog blevet underkendt af Wiens forvaltningsdomstol (ty: Verwaltungsgericht Wien). Domstolen fandt, at idet det viser sig, at Azad G. alligevel ikke besidder et tyrkisk statsborgerskab, som først antaget af MA 35, er en fratagelse af Azad G.'s østrigske statsborgerskab ikke lovmæssig – en fratagelse ville gøre ham statsløs, hvilket jf. loven ikke er tilladt.

To er de tre yderligere sager om frakendelse af det østrigske statsborgerskab fra formodede fremmedkrigere verserer fortsat ved forvaltningsdomstolen i Wien. Derudover behandler MA 35 p.t. ti andre sager, mhp. at fastslå om forudsætningerne for en frakendelse af det østrigske statsborgerskab i de pågældende sager er opfyldte.

Wien / Amanda Alberte Heino Stilling & Anders Sjöström

Fra: Anders Sjöström

Sendt: 01 June 2020 16:18

Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet

Cc: 'nhl@uim.dk' ; 'mfg@uim.dk' ; Jens Thule Jensen ; René Dinesen ; Vienna, Sagsbehandlere (INTERNAL) DL ; Frederik Brogaard Petersen

Emne: Wien: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Østrig.

Wien: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Østrig.

Ref. JTFM-instruktion af 24. april 2020.

F2-sagsnr.: 2020-15683 (journaliseres efterfølgende i F2).

Ambassaden har modtaget følgende skriftlige svar fra det østrigske indenrigsministerium (ambassadens uofficielle oversættelse):

Indledningsvist skal det bemærkes, at det udelukkende er de lovgivningsmæssige aspekter i forhold til statsborgerskabsanliggender, der underligger forbundsstatens kompetenceområde. Håndhævelsen af reglerne vedrørende statsborgerskab underligger derimod de østrigske delstater (Bundesländer) kompetencer. Derfor kan procedurer, erfaringer mv. også variere fra delstat til delstat i Østrig (og derfor har indenrigsministeriet heller ikke kunnet svare på spørgsmålene vedr. erfaringer med fratagelse af statsborgerskab, herunder antal etc. Dette er dog forsøgt besvaret fra ambassadens side i nederste afsnit baseret på information fra åbne kilder, amb.bem.).

1. Sager der vedrører statsborgerskab afvikles i henhold til forvaltningsloven (ty: Verwaltungsverfahrgesetz). Det vil sige, at den pågældende person, som sagen vedrører, har **ret til partshøring** (ty: Mitwirkungsrechte). En proces om frakendelse af statsborgerskab i Østrig indledes i praksis som en administrativ sag af den ansvarlige forvaltningsmyndighed i det pågældende delstat, og afgørelsen i sagen træffes ligeledes ved administrativ afgørelse (sætningen er kopieret fra den tidligere ambassade indberetning af 22.10.2018, amb.bem.).

Den implicerede part har mulighed for at indgive indsigelse mod afgørelsen ved forvaltningsdomstolen i den pågældende delstat. Ligeledes har den implicerede part derefter mulighed for at indgive indsigelse mod forvaltningsdomstolens afgørelse ved Østrigs forfatningsdomstol (VfGh). Ægtefæller og børn kan under omstændigheder blive omfattet af afgørelsen.

De gældende **grunde til en frakendelse** af et statsborgerskab er funderet i loven om statsborgerskab (§§ 32 til 36 i Staatsbürgerschaftsgesetz - StbG). Udtag neden for på engelsk taget fra udenrigsministeriets (BMEIA) [hjemmeside](#) (amb.bem.):

§ 32. Entering the armed forces of a foreign country:

An Austrian national voluntarily entering the armed forces of a foreign country loses his/her Austrian citizenship.

§ 33. Revocation:

An Austrian citizen both working for a foreign state and adversely affecting the interests and reputation of the Republic of Austria loses his/her Austrian citizenship.:

Forhold vedrørende fremmedkrigere (foreign fighters) er omfattet af § 33, pkt. 2. (tilføjet loven i 2014), hvoraf det fremgår, at statsborgerskab udelukkende kan fratages, såfremt dette ikke medfører statsløshed (i overensstemmelse med Østrigs forpligtigelser til gældende EU-aftaler m.fl.). De nærmere bestemmelser i den gældende udgave af loven om statsborgerskab er tilgængelig via følgende link:

<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10005579>

2. I **sager vedrørende frakendelse/fratagelse** skal der endvidere under alle omstændigheder lægges særligt mærke til EU-Domstolens afsagte dom i sagen C-221/17, **Tjebbes**, hvilket Østrigs forvaltningsdomstol også allerede har gjort (begyndende med afgørelsen fra 30.9.2019, Ra 2018/01/0477, hvor domstolen anfører følgende: 'ud fra antagelsen om, at betingelserne for tab af det østrigske statsborgerskab - jf. § 27 afsnit 1 StbG - er opfyldte, og det deraf følger, at den pågældende person samtidigt også mister sin status som unionsborger, skal den ansvarlige nationale myndighed og eventuelt den nationale domstol, pga. EU-Domstolens seneste afgørelse fra 12. marts 2019 i sagen C-221/17, Tjebbes, **foretage en proportionalitetsvurdering** - en efterprøvelse af følgerne ved et eventuelt tab af statsborgerskabet ift. dennes proportionalitet under hensyn til art. 8 i EMRK').
- Såfremt et statsborgerskab er **opnået svigagtigt** i form af urigtige angivelser, er en genoptagelse af sagen mulig - dog kun under betingelsen af, at myndigheden, af grunde der ikke ligger inden for dennes kompetenceområde, først blev bekendt med hindringerne for tilkendelsen (de urigtige angivelser o.l., amb.bem.) efter den faktiske tilkendelse af statsborgerskabet. Endvidere nødsager en genoptagelse af en sag under alle omstændigheder en interesseafvejning (retssag C-135/08, Rottmann og Tjebbes).

3. Erfaringer med fratagelse/frakendelse af statsborgerskab

(Nedenstående afsnit er udelukkende baseret på åbne kilder, hvorfor de nødvendige forbehold bør holdes for øje, amb.bem.).

Ifølge østrigske medier blev en østrigsk-tyrkisk statsborger frakendt sit østrigske statsborgerskab i december 2019, da myndigheden fandt, at den pågældende person frivilligt havde tilsluttet sig en bevæbnet gruppe og deltaget i kamphandlinger i udlandet (ref. § 33, stk. 2. StbG). En udpeget sagfører havde ført sagen for den implicerede part, idet det ikke havde været muligt for de østrigske myndigheder at identificere den pågældende persons opholdssted i udlandet. Sagen er endnu ikke endeligt afgjort, idet pågældende hhv. dennes sagfører har mulighed for at anke afgørelsen.

Ovenstående skulle efter sigende være den hidtil anden af to sager om fremmedkrigere i Østrig, hvor de pågældende jf. § 32, stk. 2. er blevet frakendt deres østrigske statsborgerskab. I den anden sag - ligeledes en østrigsk-tyrkisk statsborger - sad den pågældende dog fængslet i et østrigsk fængsel, da han modtog meddelelsen om frakendelsen af statsborgerskab - sagen skulle være endeligt afsluttet. Ifølge pressen skulle der pr. december 2019 være yderligere seks igangværende fratagelsessager, hvor myndighederne p.t. efterprøver hvorvidt alle kriterier

for fratagelse er opfyldte. I alle seks sager skulle der være tale om personer med dobbelt statsborgerskab.

I forbindelse med pressens dækning af ovennævnte sager, rettede tidligere indenrigsminister Herbert Kickl (FPÖ) omfattende kritik af EU-Domstolen, med henvisning til dennes afgørelse om en forpligtende proportionalitetsvurdering ifm. sager vedrørende fratagelse af statsborgerskab. Ifølge Kickl kunne det medføre, 'at ulovlig adfærd i mange tilfælde ville forblive uden følger/konsekvenser. Lovovertræderen behøvede blot at påvise, at han/hun rådede over tilstrækkeligt privat og familiært tilhørsforhold til Østrig'.

Kilde: Ambassaden har modtaget et skriftligt svar fra det østrigske indenrigsministeriums kontor for statsborgerskab.

Wien / Anders Sjöström

**BOTSCHAFT & STÄNDIGE VERTRETUNG
DÄNEMARKS
Wien**

ANDERS SJÖSTRÖM / ANDSJQ@UM.DK

Political Affairs Officer

DIREKT (+43) 1 512 79 04 - 28 / MOBIL +43 (0) 680 555 7424

BOTSCHAFT & STÄNDIGE VERTRETUNG DÄNEMARKS, WIEN

FÜHRICHGASSE 6 / A-1010 WIEN

TEL. (+43) 1 512 79 04 / [HTTP://OESTRIG.UM.DK](http://OESTRIG.UM.DK)

[Follow us on Facebook](#)

[PERSONAL DATA POLICY](#)

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Anne Zachariassen <annzac@um.dk>
Sendt: 2. juni 2020 09:39
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Jarl Frijs-Madsen; Joakim Larsen
Emne: Oslo: RE: INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Frist 1. juni 2020 - F2: 2020 - 15683

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: MFG

Ambassaden i Oslo, 02.06.2020

Besvarelse af instruktion: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Ambassaden har talt med seniorrådgiver Merethe Green Rommetveit i integreringsafdelingen, sektion for kvalificering og statsborgerskab i Kunnskapsdepartementet

Norske erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Statsborgerloven §26 trådte i kraft den 1. januar 2019. Bestemmelsen åbner for at statsborgerskab kan fratages i tilfælde, hvor en person har udvist fremfærd stærkt til skade for Norges vitale interesser og er straffet efter bestemmelserne i straffeloven kapitel 16, 17 eller 18, som kan føre til fængselsstraf i seks år eller mere. Det er et vilkår, at personen har dobbelt statsborgerskab sådan, at vedkommende ikke bliver statsløs efter fratagelse af norsk statsborgerskab. Fratagelse efter denne bestemmelse sker ved dom og ilægges som et rettighedstab. Personen fratages statsborgerskabet, når dommen er retskraftig. Statsborgerskabet kan ikke fratages for handlinger, som en person har begået før vedkommende fyldte 18 år. Det er videre et vilkår, at fratagelse af statsborgerskab ikke er et uforholdsmæssigt indgreb.

Så vidt Kunnskapsdepartementet er bekendt, har bestemmelsen ikke været benyttet.

Personer, som bliver fradømt norsk statsborgerskab efter §26a, har samme rettigheder som andre personer, som bliver straffedømt, herunder ret til forsvarer og ret til at anke dommen.

Regeringen foreslog i 2017 en administrativ bestemmelse om fratagelse af statsborgerskab af hensyn til grundlæggende nationale interesser. Baggrunden for forslaget var, at personer kan udgøre en trussel mod grundlæggende interesser uden at være straffedømt og at fratagelse af norsk statsborgerskab i sådanne tilfælde, kan være et præventivt sikkerhedstiltag. Stortinget stemte forslaget ned og vedtog i stedet at bede regeringen udrede, om der kan etableres en ordning med hurtig domstolsbehandling af sådanne sager. Anmodningsvedtaget er under behandling i Kunnskapsdepartementet.

Oslo/Anne Zachariassen

Fra: Jens Thule Jensen <jethje@um.dk>
Sendt: 23. april 2020 19:18
Til: Bryssel AMB <bruamb@um.dk>; Haag <haaamb@um.dk>; Dublin <dubamb@um.dk>; Vienna <vieamb@um.dk>; Paris <paramb@um.dk>; Berlin <beramb@um.dk>; London <lonamb@um.dk>; Oslo <oslamb@um.dk>; Helsinki <helamb@um.dk>; Canberra <cbramb@um.dk>; Ottawa <ottamb@um.dk>; Washington <wasamb@um.dk>
Cc: Ulf Melgaard <ulfmel@um.dk>; Lars Bjørn Holbøll <labhol@um.dk>; Lene Schumacher <lensch@um.dk>; Sofia Regina Lausten Manili <sofman@um.dk>; Peter Vedel Kessing <petkes@um.dk>; Nicolai Holm Larsen

**INSTRUKTION: Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab.
Frist 1. juni 2020 – F2: 2020-15683**

Der søges information om **Irland, Østrig, Frankrig, Tyskland, Schweiz, Storbritannien, Norge, Australien, USA, Nederlandene, Finland, Belgien, Luxembourg, New Zealand og Canadas** erfaringer med fratagelse af statsborgerskab og/eller frakendelse af statsborgerskab, hvor en person har handlet i strid med landets vitale interesser og/eller begået kriminalitet.

Til ambassaderne i Dublin, Wien, Paris, Berlin, London, Oslo, Canberra, Washington, Haag, Helsinki, Bruxelles, Ottawa

På vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodes ambassaderne om at belyse, hvorvidt der er regler eller anden procedure om fratagelse og/eller frakendelse af statsborgerskab, hvor en person har handlet i strid med landets vitale interesser og/eller begået kriminalitet.

1. Folketinget vedtog den 24. oktober 2019 lov om ændring af lov om dansk indfødsret og udlændingeloven (Fratagelse af statsborgerskab fra fremmedkrigere m.v.), hvor der blev indført muligheden for administrativt at kunne fratage en person med dobbelt statsborgerskab sit dansk statsborgerskab, hvis personen har handlet i strid med landets vitale interesser. Fratagelsen kan ske, mens den pågældende stadig befinder sig i udlandet og uden, at der stilles krav om, at den pågældende skal være dømt ved en domstol i Danmark. Under behandlingen af lovforslaget, blev det vedtaget, at loven ophæves automatisk den 1. juli 2021, medmindre andet bestemmes inden denne dato. Det forudsættes i den forbindelse, at der forud for en eventuel videreførelse af lovændringerne skal foretages en vurdering af omfanget af lovens anvendelse, lovens effektivitet, dens konsekvenser for retssikkerheden og andre landes erfaringer.

2. Dansk:

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal anmode om svar på, hvorvidt der kan ske fratagelse og/eller frakendelse af statsborgerskabet, hvis den pågældende handler i strid med landets vitale interesser og/eller har begået kriminalitet.

Hvis ja:

Sker fratagelsen/frakendelsen administrativt eller ved dom?

- Hvornår kan der ske fratagelse/frakendelse?
- I hvor mange tilfælde er den relevante ordning blevet brugt?
- Er ordningen blevet benyttet i forhold til fremmedkrigere, der har været i Syrien/Irak?
- Har ordningen haft den ønskede virkning?
- Hvilke retssikkerhedsmæssige garantier har de pågældende, der får frataget deres statsborgerskab?

Andre relevante aspekter af spørgsmålet må gerne belyses i besvarelsen.

3. English:

The Danish Ministry of Immigration and Integration kindly asks for information regarding if your authorities have a policy on deprivation of citizenship from persons who has conducted him or herself seriously prejudicial to the vital interests of the state and/or has committed crimes.

If the answer is yes:

- Is the deprivation executed by the administrative authorities, judgement by court, etc.?
- When is a deprivation possible?
- How has the policy been applied in practice (number of people and results)?
- Has the policy been applied to foreign fighters who have been in Syria/Iraq?
- Has the policy had the desired effects?
- Which procedural guarantees will apply throughout the process of deprivation?

4. Det bemærkes, at ambassaderne tidligere er blevet hørt om følgende:

- Den 15. oktober 2018: Anmodning om afdækning af andre landes forståelse og anvendelse af relevante internationale forpligtelser på området for frakendelse af statsborgerskab. ([F2: 2018-38496](#))
- Den 12. december 2018: Anmodning om afdækning af erfaringer med screening for ansøgere med antidemokratiske holdninger mv. før tildeling af statsborgerskab. ([F2: 2018-45944](#)) Der blev i høringen spurgt til, hvorvidt der kan indledes en frakendelsessag af statsborgerskabet, hvis det efterfølgende kan konstateres, at den pågældende ikke har den holdning, der var bestemmende for erhvervelsen af statsborgerskabet, eller den pågældende har skiftet holdninger efter erhvervelsen.

5. Ambassaderne anmodes om at sende svar på høringen senest 1. juni 2020. Svaret bedes sendt direkte til Udlændinge- og Integrationsministeriet (uim@uim.dk) med kopi til nhl@uim.dk og mfg@uim.dk.

Spørgsmål vedrørende instruktionen kan rettes til **Nicolai Holm Larsen i Udlændinge- og Integrationsministeriet** på + 45 61 98 34 87 eller nhl@uim.dk

JTFM – Jens Thule Jensen

JENS THULÉ JENSEN
 FULDMÆGTIG / FOLKERET OG MENNESKERET (JTFM)
 DIREKTE +4533921363 / MOBIL +4525656622

UDENRIGSMINISTERIET
 ASIATISK PLADS 2 / DK-1448 KØBENHAVN K
 TLF. +45 3392 0000

[SÅDAN BEHANDLER VI PERSONOPLYSNINGER](#)

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Norie Masthi Rønved <norron@um.dk>
Sendt: 1. juni 2020 18:04
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller
Emne: AMBBRUXELLES: Deprivation of nationality in Belgium (UM id: 5618734)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: MFG

AMBBRUXELLES: Deprivation of nationality in Belgium

Ref.: Instruction from April 23rd, 2020

Below you will find answers to questions 1,2,3 and 7, same answers that were sent on November 21st, 2020 to Nuala Clare Fodge concerning the forfeiture of Belgian nationality.

With regard to questions 4,5 and 6, the Belgian FPS Justice (Federal Public Service Justice) does not conserve statistics on the forfeiture of nationality. In addition, no assessment of forfeiture measures has been carried out since the last modification of the legislation by the law of 20 July 2015 aimed at strengthening the fight against terrorism and which inserted article 23/2 in the Code of Belgian nationality. It is therefore difficult to determine the real results of the Belgian policy on the forfeiture of nationality in terrorist cases and to know whether the desired effects have been met.

First, it should be recalled that there are two ways of acquiring Belgian nationality: the attribution of Belgian nationality to minors (Articles 8 to 12 of the Code of Belgian nationality, hereinafter referred to as CBN) and the acquisition of Belgian nationality by adult foreigners (by declaration of nationality according to Articles 12 bis, 15 and 17, or by naturalization according to Articles 18 to 21 CBN).

The cases of loss of Belgian nationality are dealt with in Chapter IV of the Code of Belgian nationality.

There are two categories of loss of Belgian nationality:

1. Voluntary losses

The loss by voluntary renunciation is provided for in Article 22, §1, 2°, CBN: a Belgian citizen of 18 years of age may renounce Belgian nationality if they have a foreign nationality, or acquire or reacquire it through the effect of the declaration.

2. Involuntary losses

2.1 Ex lege losses

- Loss by adoption by a foreign national (Article 22, §1, 4°, CBN): a child (unemancipated and under 18 years of age) adopted by a foreign national or by foreign nationals shall lose Belgian nationality if he/she acquires the nationality of both adopters or of one of them through the effect of the adoption or if he/she already has this nationality. He/She shall not lose Belgian nationality if one of the adopters is Belgian or if the parent who is the spouse of the foreign adopter is Belgian.
- Loss from prolonged residence abroad (Article 22, §1, 5°, CBN): a Belgian citizen born abroad shall lose Belgian nationality when they have had their principal and continuous residence abroad between the ages of eighteen and twenty-eight years old, when they do not exercise any function abroad entrusted to them by the Belgian government and when they have not

made a declaration, before reaching the age of twenty-eight years old, according to which they wish to keep their Belgian nationality.

- Loss as a collective consequence of a voluntary renunciation or of a prolonged residence abroad (Article 22, §1, 3° and 6°, CBN): a child (unemancipated and under 18 years of age) shall lose Belgian nationality as a collective consequence if one of their parents or adopters or both of them lose(s) Belgian nationality via a renouncement declaration or from a prolonged residence abroad.

Losses of Belgian nationality apply automatically by operation of law. An administrative or judicial decision is therefore not required. However, these losses of nationality do not apply to the Belgian citizen who would become stateless as a result of such loss. They do not take into account the way the person concerned acquired Belgian nationality.

2.2 Loss by deprivation of nationality

Common remarks on the cases of deprivation

Only a – criminal or civil – court may deprive a person of their Belgian nationality in the cases listed exhaustively in Articles 23 et seq. (see below).

The judge will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless. The judge takes into account the possible consequences of a deprivation of Belgian nationality in the specific case, taking into account the fundamental rights and freedoms guaranteed by the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and by international commitments undertaken by Belgium regarding statelessness..

This principle is not applicable if the person concerned has fraudulently acquired Belgian nationality. In other words, the person concerned can only become stateless under this particular circumstance. However, even in such a case, the judge will grant the person concerned a reasonable period to try to recover the nationality of their country of origin.

The decision of deprivation has no impact on the nationality of the spouse or on the nationality of the children of the person concerned.

Cases of deprivation provided for by law

- *In the event of fraudulent conduct or of serious failure to comply with the obligations as a Belgian citizen (Article 23 CBN)*

The action for deprivation is pursued before the court of appeal.

Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption (Article 9 CBN), by blood (Article 8 CBN) or if they hold this nationality as "second- and third-generation immigrants" (Articles 11 and 11bis CBN). The court will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless. The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization..

- *In the event of a criminal conviction or for having obtained Belgian nationality on the basis of a marriage of convenience annulled by court (Article 23/1 CBN)*

Convictions that may result in a deprivation of Belgian nationality are strictly laid down in Article 23/1 CBN.

The criminal judge will order the deprivation at the request of the public prosecutor's office. Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption (Article 9 CBN), by blood (Article 8 CBN) or if they had been granted this nationality as "third-generation immigrants" (children born in Belgium to parents born in Belgium).

The person concerned must:

- * either have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for one of the offences laid down in Article 23/1, §1, 1°,

- * or have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for an offence, the commission of which has obviously been facilitated by the possession of Belgian nationality,

- * or have acquired Belgian nationality by marriage annulled on the grounds of marriage of convenience.

The court will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless.

The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization.

- *In the event of a criminal conviction for acts of terrorism (Article 23/2)*

Article 23/2 specifically refers to terrorist offences. The person concerned must have been sentenced to imprisonment of at least five years without suspended prison sentence for one of the terrorist offences referred to in Book II, Title 1ter, of the Criminal Code.

The criminal judge will order the deprivation at the request of the public prosecutor's office. Such deprivation cannot be pronounced against Belgian citizens who had been granted Belgian nationality by adoption, by blood, or if they had been granted this nationality as third-generation immigrants.

The judge will not order the deprivation if, as a consequence, the person concerned becomes stateless.

The person deprived of their nationality can reacquire their Belgian nationality only by naturalization.

Kilde: Jennifer Schira, Attachée i det belgiske Justitsministeriums nationalitetsafdeling, generaldirektorat for lovgivning og grundlæggende rettigheder og friheder.

Ambassaden Bruxelles/Norie Masthi Rønved

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Christina Hjorth Korup <chrkor@um.dk>
Sendt: 9. juni 2020 13:12
Til: UIM Hovedpostkasse
Cc: August Søgren Bøjstrup; Bertel Dons Christensen; Catherine Hall Uttenthal; Dan Brømsøe Termansen; Emilie Sort Mikkelsen; Jesper Fritz Schou-Knudsen; Krestian Thomsen Bie; Lea Baur Wilhelm; Maja Thyssen Raaberg; Marlene Vincentz Jensen; Mathias Vaa; Peter Röhreke Toftlund; Peter Skøtt; Stig Aagaard; Tobias Pichard Christensen; Maria Frederikke Grau-Keller; Folkeret og Menneskeret (JTFM); Berlin Indberetning; Friis Arne Petersen; Nicolai Holm Larsen
Emne: Kontinuation: Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Svar på instruktion. (UM id: 5652239)
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: MFG

Kontinuation: Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Her besvarelse vedr. Tyskland

Ambassaden er blevet underrettet af specialkonsulent Sabine Uhlig i det tyske indenrigsministeriums kontor for statsborgerskabsret og indfødsret. Besvarelsen følger nedenfor i ambassadens oversættelse:

Frakendelse af tysk statsborgerskab indgår som udgangspunkt ikke i tysk ret. Iht. den tyske grundlovs art. 16, afsnit 1, sætning 1 må det tyske statsborgerskab ikke frakendes.

Samme grundlovsartikel, afsnit 1, sætning 2 tillader dog fratagelse af statsborgerskab som følge af lovgivning. Fratagelse af tysk statsborgerskab kan kun indtræde imod den pågældendes vilje, hvis den pågældende ikke bliver statsløs derved.

Med den tredje ændring af statsborgerskabsloven, der trådte i kraft den 9. august 2019, blev statsborgerskabslovgivningen ændret. Således frakendes en (voksen) tysker, der deltager i en terroristisk organisations konkrete kamphandlinger i udlandet, sit tyske statsborgerskab, undtaget hvis den pågældende bliver statsløs.

Frakendelsen bestemmes som en administrativ handling (forvaltningsakt). Ved bopæl i Tyskland træffes bestemmelsen i reglen af den øverste myndighed i bopælsdelstaten eller tilsvarende myndighed. Hvis det antages, at den pågældende har fast bopæl i udlandet, ligger ansvaret i stedet hos Forbundsforvaltningsstyrelsen.

Hvis den pågældende stadig befinder sig i udlandet, kan der ikke gøres indsigelse mod bestemmelsen; en evt. klage har ikke opsættende virkning, jf. lovgivningens § 28, afsnit 3.

Hidtil har man ikke kunnet fratage statsborgerskabet fra en terrorist, da en registrering af tilbagevendte foreign fighters, der i fortiden havde deltaget i kamphandlinger for islamisk stat, har været forfatningsretligt forbudt. Bestemmelsen kan således ikke anvendes med tilbagevirkende kraft på IS-terrorister, men kun fremadrettet.

Den relevante lovtekst findes på engelsk her: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_stag/englisch_stag.html#p0147.

Amb Berlin / Christina Hjorth Korup

Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet (uim@uim.dk)
Cc: Maria Frederikke Grau-Keller (MFG@uim.dk), Folkeret og Menneskeret (JTFM) (jtfm@um.dk), Berlin
Indberetning (berambindberet@um.dk), Berlin, Polok (INTERNAL) DL (Distributionsliste), Friis Arne Petersen
(friipet@um.dk), Nicolai Holm Larsen (nhl@uim.dk)
Fra: Christina Hjorth Korup (chrkor@um.dk)
Titel: Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab. Svar på
instruktion.
Sendt: 29-05-2020 11:32

Berlin (Bern sideakkr.): Afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab
Ref. JTFM-instruktion af 24. april 2020

Der følger nedenfor besvarelsen af instruktionen fsva. Schweiz i ambassadens uofficielle oversættelse.
Bidrag vedr. Tyskland fremsendes, så snart det modtages.

I henhold til gældende ret (art. 42 i loven om statsborgerskab) kan det schweiziske Statssekretariat for Migration (fork. SEM) med tilslutning fra den lokale myndighed, hvor dobbeltstatsborgeren i Schweiz har sin bopæl, frakende det schweiziske statsborgerskab, hvis den pågældendes adfærd er til alvorlig gene for Schweiz' interesser eller renommé. De konkrete forudsætninger for frakendelsen er reguleret i statsborgerskabsforordningen, art. 30. Som følge heraf kan der ifm. frakendelsen (kun) ses bort fra en tidligere, juridisk bindende straffedom, hvis retsforfølgelsen ville være meningsløs, hvis staten, hvor lovovertrædelsen blev begået, ikke er villig eller er ude af stand til at afslutte en straffesag eller at imødekomme en anmodning om juridisk bistand fra udlandet, fordi dets uafhængige retssystem som helhed eller i væsentlig grad er dysfunktionelt.

Frakendelsen er en offentligretlig administrativ afgørelse (forvaltningsakt). Frakendelsen afgøres i SEM og kan, som enhver administrativ afgørelse, anfægtes ved forbundsforvaltningsdomstolen. Domstolen kan enten ophæve kendelsen eller sende sagen tilbage til SEM til yderligere afklaring/prøvelse.

Frakendelsen af statsborgerskab er i henhold til gældende ret kun lovlig over for personer med flere statsborgerskaber. Hidtil har der fundet én frakendelsesprocedure sted, som har opnået retlig gyldighed og kunne effektueres. Den drejede sig konkret om en dobbelt statsborger (en kvinde) med relation til jihadisme, og som befandt sig i Syrien.

Den tilstræbte afskrækkende virkning, som en frakendelse af statsborgerskab måtte have på adfærden og indstillingen hos andre, potentielt farlige personer, kan ikke vurderes. Der er ifølge de schweiziske myndigheders kendskab ikke udarbejdet videnskabelige studier fsva. virkningerne ift. retssikkerheden og den offentlige/indre sikkerhed.

Frakendelsesproceduren er underlagt de almene bestemmelser om rettens pleje i Schweiz. Den involverede har adgang til samtlige rettigheder forbundet med sagen (retten til at blive hørt etc.). Derudover står de regulære klageveje åben for den pågældende, herunder anfægtelse ved domstolene og/eller en prøvelse af kendelsens retmæssighed og rimelighed.

Kilde: Michael Heckendorn afd.chef for statsborgerskab og fuldmægtig Genevieve Mauron, begge i Statssekretariatet for Migration.

Amb. Berlin / Christina Hjorth Korup

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Lars Thostrup <lartho@um.dk>
Sendt: 12. juni 2020 04:45
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet
Cc: nhl@uim.dk; mfg@uim.dk; Jens Thule Jensen; Sofia Regina Lausten Manili; Tom Nørring; Emilie Berthelsen
Emne: Canberra: Svar på instruktion om erfaringer med fratagelse af statsborgerskab - New Zealand - F2 2020-15683, kopi 2020-8982

Kategorier: MFG

I forlængelse af tidligere indsendte besvarelse vedr. Australien (nedenfor) følger her besvarelse om New Zealands lovgivning vedr. fratagelse af statsborgerskab:

New Zealand overvejede tilbage i 2014 kraftigt at indføre en terror-specifik lovgivning møntet på fratagelse af fremmedkrigeres statsborgerskab. Regeringen valgte imidlertid at trække lovforslaget efter tredje høring, og forslaget er dermed aldrig blevet vedtaget. Det vedhæftede [link](#) indeholder den foreslåede lovgivning og informationer om høringsprocessen. Myndighederne har dog efterfølgende fået en specifik bemyndigelse til at suspendere et individs pas, hvis den pågældende har deltaget i terror-relaterede aktiviteter. Dette påvirker individets frihed, men ikke dets statsborgerskabs-status.

New Zealands lovgivning (fra 1977) giver dog mulighed for, at "The Citizenship Office" eller den ansvarlige minister administrativt kan fratage en dobbelt statsborger over 18 år sit newzealandske statsborgerskab, såfremt personen frivilligt og velvidende har ageret i modstrid med landets vitale interesser. Loven gælder uanset, hvordan personen opnåede newzealandsk statsborgerskab.

Personer, som er i processen med at få frataget deres newzealandske statsborgerskab, vil blive informeret via brev herom af ministeren. Den pågældende har ret til at få hørt sin sag af "The Citizenship Office," inden der træffes en beslutning i sagen. Ved beslutning om fratagelse vil personen modtage et brev fra ministeren, hvori beslutningen og grundlaget for denne bekendtgøres. Den pågældende kan herefter inden for 28 dage vælge at appellere sagen til Højesteret og/eller ansøge om et "judicial review."

Der er, så vidt ambassaden har kendskab til, ingen tilfælde, hvor bestemmelserne er blevet brugt til at fratage statsborgerskab på baggrund af terror-relaterede årsager. I alt er 14 personer i perioden januar 2012 til december 2018 blevet frakendt deres newzealandske statsborgerskab, men grundlaget for afgørelserne er ukendte for offentligheden. Lovgivningen nævner bl.a. svindel eller tilbageholdelse af relevant information som mulige årsager for fratagelse af statsborgerskab.

Den forsinkede indsendelse af besvarelsen beklages.

Canberra/Emilie Berthelsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTH@UM.DK

DEPUTY HEAD OF MISSION

DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

From: Lars Thostrup

Sent: 2. juni 2020 15:29

To: Udlændinge-og Integrationsministeriet <uim@uim.dk>; 'nhl@uim.dk' <nhl@uim.dk>; 'mfg@uim.dk' <mfg@uim.dk>

Cc: Jens Thule Jensen <jethje@um.dk>; ALO <alo@um.dk>; Tomas Precht <tompre@um.dk>; Sofia Regina Lausten Manili <sofman@um.dk>; Tom Nørring <tomnor@um.dk>; Emilie Berthelsen <emiber@um.dk>

Subject: Canberra: Supplerende svar på instruktion om erfaringer med fratagelse af statsborgerskab - F2 2020-15683, kopi 2020-4172

Forud for besvarelse af ministeriets instruktion af 26. maj bad ambassaden det australske Ministry of Home Affairs om at klarificere en række forhold vedr. den gældende lovgivning om frakendelse af statsborgerskab. Ministeriet er netop vendt tilbage med svar. Vi har på denne baggrund følgende tilføjelser til vores tidligere besvarelse af instruktionen:

- De australske myndigheder har kendskab til 18 tilfælde, hvor en person har afstået sit australske statsborgerskab under de adfærdsbaserede bestemmelser.
- I tilfælde, hvor Ministeren skal informere en person om fratagelsen af deres statsborgerskab, og hvor personen ikke kan kontaktes direkte, kan beskeden gives via e-mail, brev, eller sociale medier.
- I forhold til i hvilke tilfælde ministeren ved frakendelse af statsborgerskab skal tage hensyn til forholdene beskrevet i paragraf 33AA subsektion 17 (a) – (h): alvorligheden af forbrydelsen, i hvilket omfang personen udgør en trussel mod det australske samfund, alderen af personen (er personen under 18, er barnets tarv det vigtigste), sandsynligheden for, at personen vil blive retsforfulgt, personens andet statsborgerskab, implikationerne for Australiens internationale relationer, samt andre forhold af offentlig interesse, har vi modtaget følgende uddybning:

For paragraphs 33AA(17)(a) – (h) to apply, the following must occur:

A person must have renounced their citizenship by engaging in specified conduct (under s 33AA).

The Minister must have already decided to consider exercising the power under subsection (14) to make a determination to:

- *rescind any notice provided in respect of the offender that he has become aware that the person has ceased to be an Australian citizen, and*
- *exempt the person from the effect of citizenship loss.*

If the above occurs, the Minister is required to have regard to the items listed in paragraphs (17)(a) – (h).

Subsection (16) clarifies that prior to the Minister making the decision to consider making a determination under subsection (14), the Minister is not required to consider the matters listed in paragraphs (17)(a) – (h) to determine whether to exercise the power conferred on the Minister by subsection (14). In other words, if the Minister has not yet decided to exercise the power to make a determination, he is not required to consider paragraphs (17)(a) – (h).

- De australske myndigheder har desuden oplyst, at paragraf 35A, som vedrører fratagelse af statsborgerskab ved ministerbeslutning på baggrund af en terrorrelateret dom, endnu ikke har været benyttet per 29. maj.

Canberra/Emilie Berthelsen og Lars Thostrup

LARS THOSTRUP / LARTHQ@UM.DK

DEPUTY HEAD OF MISSION

DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

From: Lars Thostrup

Sent: 29. maj 2020 14:53

To: Udlændinge-og Integrationsministeriet <uim@uim.dk>; 'nhl@uim.dk' <nhl@uim.dk>; 'mfg@uim.dk' <mfg@uim.dk>

Cc: Jens Thule Jensen <jethje@um.dk>; ALO <alo@um.dk>; Tomas Precht <tompre@um.dk>; Emilie Berthelsen <emiber@um.dk>; Tom Nørring <tomnor@um.dk>

Subject: Canberra: Svar på instruktion om erfaringer med fratagelse af statsborgerskab - F2 2020, kopi 2020-4172

Resumé:

- *Australiens lovgivning tillader fratagelse af statsborgerskab – enten ved ministerbeslutning pba. en terrorrelateret dom resulterende i mere end seks års fængsling, eller administrativt pba. terrorrelateret adfærd, som anses for at være uforenligt med troskab til Australien.*
- *Lovgivningen forudsætter, at personen er fyldt fjorten år og inden afgørelsen besidder dobbelt statsborgerskab.*
- *Der er kendskab til tolv tilfælde, hvor personer er blevet frataget deres australske statsborgerskab. Her af var fem fremmedkrigere, som kæmpede for Islamisk Stat. Det faktiske antal er imidlertid ukendt grundet den selv-eksekverende natur af de australske bestemmelser.*
- *Ordningens effektivitet er vanskelig at vurdere som følge af det stærkt begrænsede dataunderlag omkring anvendelsen. Et review af lovgivningen har afstedkommet en anbefaling om at overgå til en ministerbeslutningsmodel – et forslag, der støttes af det australske udenrigsministerium og landets efterretningstjeneste. En tillægslov med denne ændring er pt. til høring.*
- *En person, som bliver frataget sit australske statsborgerskab, har ret til at få sin sag behandlet ved den australske højesteret eller den føderale domstol.*

oOo

Som svar på ministeriets instruktion af den 24. april om Australiens love og praksis relateret til fratagelse af statsborgerskab for personer, som har handlet i strid med landets vitale interesser, kan ambassaden i forlængelse af tidligere indberetninger oplyse følgende:

Med hjemmel i *Australian Citizenship Act 2007* og *Australian Citizenship Amendment (Allegiance to Australia) Bill 2015* kan australiere over 14 år med dobbelt statsborgerskab fratages deres australske statsborgerskab, hvis deres adfærd anses for at være uforenlig med deres troskab til Australien (*acts inconsistently with their allegiance to Australia*). Med formuleringen "uforenlig med troskab til Australien" forstås der, at personen aktivt modarbejder Australien, Australiens interesser, værdier, demokratiske overbevisninger, rettigheder og friheder. Lovgivningen er specifikt myntet på terrorrelaterede aktiviteter (subsektion 33AA, 35, 35AA og 35A, som er vedhæftet ambassadens besvarelse). Fratagelsen kan ske enten ved en minister-beslutning (Minister of Home Affairs) på baggrund af en terror-relateret dom eller automatisk ved terror-relateret adfærd udenfor Australiens grænser.

Frakendelse ved minister-afgørelse kræver, at personen ved en australsk domstol er blevet idømt mere end en seks års fængsel på terror-relaterede anklager. Ministeren kan i sådanne tilfælde skulle tage hensyn til: alvorligheden af forbrydelsen, i hvilket omfang personen udgør en trussel mod det australske samfund, alderen af personen (er personen under 18, er barnets tarv det vigtigste), sandsynligheden for, at personen vil blive retsforfulgt, personens andet statsborgerskab, implikationerne for Australiens internationale relationer, samt andre forhold af offentlig interesse.

Automatisk frakendelse af statsborgerskab kræver i modsætning til minister-afgørelse ikke, at personen er dømt for en forbrydelse. Lov-modellen er rettet mod australiere i udlandet, som foretager terror-relaterede aktiviteter. I disse tilfælde, snarere end at blive dømt for terrorhandlinger i en australsk domstol, er det selve udførelsen af terrorisme, som beskrevet i det nedenstående afsnit, der er den afgørende faktor.

De adfærdsbaserede bestemmelser fungerer således, at en australsk statsborger med øjeblikkelig virkning automatisk afstår (*renounces*) sit statsborgerskab, hvis personen på udenlandsk territorium tjener i en anden stats militær, som er i krig med Australien eller et allieret land, eller kæmper for, eller på anden måde er i tjeneste af en erklæret terrororganisation.

I bestemmelserne forstås dette som, at personen med intention om at fremme en ideologisk, politisk eller religiøs sag for at intimidere offentligheden (eller dele af denne), eller udøve pres på eller på anden måde påvirke australske myndigheder:

- Deltager i internationale terroristaktiviteter med anvendelse af eksplosive eller på anden vis dødelige anordninger
- Deltager i et terroristangreb

- Tilbyder eller modtager træning som forberedelse på, deltagelse i eller assistance til et terroristangreb
- Koordinerer eller kontrollerer en terroristorganisations aktiviteter
- Rekrutterer til eller finansierer en terrorist eller terroristorganisation
- Deltager i udenlandske angreb eller rekruttering

Den automatiske frakendelse gælder uanset, hvordan personen blev tildelt australsk statsborgerskab (dvs. også ved fødsel). Frakendelsen inkluderer også personens børn, medmindre dette vil føre til statsløshed, eller børnene forsat har en australsk forælder.

Personer, der i kraft af deres position agerer som en del af Australiens retshåndhævelse eller efterretningsoperationer, er undtaget bestemmelserne. Det samme er personer, som har handlet utilsigtet, under tvang, eller som del af humanitær assistance.

Det er forståelsen, at en person, som er blevet frataget sit statsborgerskab, er berettiget til at få behandlet sin sag ved den australske højesteret eller den føderale domstol. Medmindre dommen omstødes, er det ikke muligt for personen at generhverve australsk statsborgerskab.

Loven om fratagelse af statsborgerskab forudsætter dobbelt statsborgerskab, idet Australien i lighed med Danmark ikke tillader, at personer bliver statsløse - i overensstemmelse med gældende FN-fastlagte internationale konventioner. Det har dog i praksis vist sig at være en udfordring at udrede, om personer besidder dobbelt statsborgerskab, som sagen om Neil Prakash illustrerede. Prakash fik frataget sit australske statsborgerskab, da han, ifølge Peter Dutton, ministeren for Home Affairs, gennem sin tilknytning til Islamisk Stat havde handlet i uoverensstemmelse med sit troskab til Australien. Dutton fastholdt, at Australiens ageren var i overensstemmelse med internationale konventioner, da Prakash, ifølge ham havde statsborgerskab i Fiji – noget der blev benægtet af de fijianske myndigheder. Det kan indebære, at Prakash, der pt. afsoner en straf i Tyrkiet, nu i praksis er statsløs.

Grundet Australiens adfærdsbetingede bestemmelser er processen, hvorved en person fratages deres statsborgerskab, automatiseret. Der er offentligt kendskab til tolv tilfælde, hvor individer har fået frataget deres statsborgerskab som følge af terror-relateret adfærd siden lovændringen i 2015, herfra var fem fremmedkrigere for Islamisk Stat. I en evaluering af de nuværende regler viste det sig, at hverken Ministeriet eller efterretningstjenesterne kender det eksakte antal sager, hvor loven har været brugt. Det er kun i tilfælde, hvor Ministeren træffer en afgørelse eller på anden måde bliver opmærksom på en sag, at der er krav om, at personen skal informeres om fratagelsen. Derfor er der ikke et samlet overblik, hvilket ifølge flere parter har gjort det vanskeligt at vurdere effektiviteten af tiltaget.

Ift. effekten af lovgivningen, har *the Department of Home Affairs* argumenteret for, at lovgivningen er et brugbart værktøj i Australiens indsats mod terror, og er med til at sikre sammenhængskraften af det australske samfund og forebygge ekstremisme. Australiens efterretningstjeneste og udenrigsministerium kommenterede dog, at den nuværende lovgivnings selv-eksekverende natur forhindrede den fulde udnyttelse af bestemmelserne, og at det samtidig risikerede potentielt at skabe udfordringer *"in the management of Australia's international relationships and interests."* Den skarpeste kritik er kommet fra *The Law Council of Australia*, som i deres review af lovgivningen konkluderede, at *"The regime may in fact be counterproductive to this aim [greater safety for the Australian community]."*

Den brede opbakning til ændring af den eksisterende lovgivning har udmøntet sig i et lovforslag: *Australian Citizenship Amendment (Citizenship Cessation) Bill 2019* (som er vedlagt ambassadens besvarelse). Humlen i forslaget er, at de nuværende automatiske adfærdsbaserede bestemmelser udfases, og i stedet erstattes af en minister-afgørelsesmodel (*Ministerial decision-making scheme*). Samtidig foreslås det, at den påkrævede minimumsdom for frakendelse reduceres fra seks til tre år, og at det bliver muligt at tilbagedatere frakendelsen til 29. maj 2003. Forslaget er pt. til høring, hvorfor de ovenfor beskrevne bestemmelser indtil videre stadig er de gældende.

Canberra/Emilie Berthelsen og Lars Thstrup

DEPUTY HEAD OF MISSION
DIRECT +61 2 6270 5322 / MOBILE +61 427 581 203

ROYAL DANISH EMBASSY CANBERRA
15 HUNTER STREET, YARRALUMLA, ACT 2600
PHONE +61 2 6270 5333 / AUSTRALIEN.UM.DK

[HOW WE PROCESS PERSONAL INFORMATION](#)

Maria Frederikke Grau-Keller

Fra: Cenia Anne Spottog Petersen <cenpet@um.dk>
Sendt: 12. juni 2020 14:58
Til: Udlændinge-og Integrationsministeriet
Cc: Adam Frederik Riis Hedegaard; Birgit Pedersen Piccirillo; Kristian Rasmussen; Laura Skøt; Marie Dørup Olesen; Njeri Jensen; Peter Nicolai Mentz; Rebecca Anna Reichherzer; Tore Keller; Nicolai Holm Larsen; Maria Frederikke Grau-Keller; Jens Thule Jensen; Michael Starbæk Christensen
Emne: Paris: Svar på instruktion vedr. afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab (UM id: 5674840)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Paris: Svar på instruktion vedr. afdækning af andre landes erfaringer med fratagelse af statsborgerskab

Reglerne om fratagelse af statsborgerskab findes i artiklerne 25 og 25-1 i den franske civillovbog (code civil), og proceduren herfor er præciseret i artikel 61 og 63 i dekret 93-1362 af den 30. december 1993.

Fratagelse af statsborgerskab kan alene ske i tilfælde, hvor den pågældende har erhvervet statsborgerskab ved naturalisation eller ved ægteskab. Reglerne finder altså ikke anvendelse ift. personer, der er af fransk oprindelse. Reglerne finder ligeledes ikke anvendelse ift. personer der alene har fransk statsborgerskab. Fratagelse må ikke føre til, at vedkommende bliver statsløs.

Efter fransk lovgivning kan statsborgerskab fratages i følgende tilfælde:

- hvor der er afsagt dom for kriminalitet eller en lovovertrædelse, der er imod nationens fundamentale interesser eller en lovovertrædelse, der kan karakteriseres som en terrorhandling.
- Hvor der er afsagt dom for kriminalitet eller en lovovertrædelse, der er opført i kapitel 2 i bog 4 under titel 3 i den franske straffelov. Der er tale om lovovertrædelser begået af en offentlig ansat i embedes medfør, herunder korruption, magtmisbrug og misbrug af offentlige midler.
- Hvor der er afsagt dom for at unddrage sig værnepligten/social tjeneste jf. forpligtelserne i "code du service national".
- I tilfælde af såkaldt "landskadelig virksomhed", dvs. når en person har handlet til fordel for en fremmed stat på en måde, der ikke er forenelig med franske interesser (fx spionage).

Proceduren for fratagelse af statsborgerskab og retssikkerhedsmæssige garantier

Fratagelse af statsborgerskab sker ved dekret underskrevet af premierministeren og af indenrigsministeren. Forud for dekretet skal ministeriet underrette den pågældende om de juridiske og faktiske grunde, der berettiger fratagelsen af statsborgerskabet. Den pågældende har derefter en måned til at fremsætte bemærkninger herom, hvorefter Frankrigs højeste administrative domstol (Conseil d'Etat) afgiver sin mening om fratagelsen.

Afgørelsen af fratagelse af statsborgerskab kan indbringes for Conseil d'Etat.

Herudover gælder det, at fratagelsen af statsborgerskab alene kan ske inden for de første 10 år efter erhvervelsen af statsborgerskabet, og alene i en periode på 10 år efter lovovertrædelsen. Frakendelsen gælder først fra den dag dekretet bliver offentliggjort i lovtidende JORF.

Brugen og effektiviteten af ordningen

I oktober 2019 havde 14 personer fået frataget deres franske statsborgerskab siden 1998. 13 af disse fik frataget statsborgerskabet på grund af domme for terrorisme. Ordningen er flere gange

blevet benyttet over for personer, der har taget del i kampe i Syrien eller forsøgt at rejse til Syrien med dette formål.

I den politiske debat har en udvidelse af ordningen flere gange været på tale siden 2015 for at imødekomme truslen om terror. Mulighederne for fratagelse af statsborgerskab er også flere gange blevet forsøgt udvidet – dog uden held. Senest blev det forsøgt i 2015 da daværende præsident Francois Hollande forsøgte at udvide mulighederne for at fratage statsborgerskab for franske statsborgere af fransk oprindelse.

Paris / Cenia Spottog Petersen og Rebecca Reichherzer